

acta DE Kossuth

KOSSUTH-BÁL
MAGYARORSZÁG

SZERETLEK

BŰVÖS-VÖLGY

EGÉSZSÉGNAP

VERSEK

NOVELLÁK

Tartalom

Kossuth Lajos azt üzente

- Kossuth-bál (4. oldal)
- Magyarország, szeretlek! (5. oldal)
- Bűvös völgy (7. oldal)
- Egészségnap (9. oldal)
- Kossuth Gála (10. oldal)
- Párbajtőr győzelem (12. oldal)

Interjúk

- Interjú Tarnóczy Tamás tanár úrral (14. oldal)
- Interjú Dr. Szűcs Edittel (17. oldal)

Koss-utak

- Öt évem a Kossuthban (20. oldal)
- Bandás póló és ami mögötte van (25. oldal)

Csengő szavak

- Versek (28. oldal)
- Novellák (32. oldal)
- Dalszöveg- és versfordítások (38. oldal)

Nem ART

- Lények és ének (53. oldal)
- Chiaroscuro - fény és árnyék (55. oldal)

Ajánlók

- Filmajánlók (58. oldal)

Aprók hirdetései: általános iskoláinkból jelentik

- "Arany" (62. oldal)
- "Kiskossuth" (71. oldal)

Recept (87. oldal)

Impresszum (89. oldal)

Kossuth
Lajos azt
üzenőte

Az I. Kossuth diákbál

2018. március 24-én került megrendezésre iskolánk első diákbálja a debreceni Lovarda Kulturális és Konferencia Központban. Több éves próbálkozás után iskolánk Diákönkormányzatának, név szerint Gál Péternek (elnök), Hamecz Flórának, Kaszás Zsófiának és Nagy Antalnak (alelnökök), sikerült megszerveznie ezt a nagyvonalú eseményt, amelynek minden diák rendkívüli módon örült. Maga a bál tematikája szerint próbált egy swingesebb érzetet adni. Ezt támasztja alá a plakát, amely a Nagy Gatsby című filmet idézi meg a vendégek előtt. Ennek ellenére maga a rendezvény nem csak a swingről szólt, hisz a fellépők hada különböző stílusokat képviselt.

A bál nyitányaként a Valcer Táncstúdió előadásában láthattunk egy latin Jackson-formációt, amelyben iskolánk diákja, Várkonyi Beáta 9.b lépett fel. A nyitány után sort került a vacsora elfogyasztására. Diákjaink széles választékú svédasztalról választhatták ki vacsorájukat. Az ételek nagyon ízletesek és finomak voltak.

A vacsora után a Funbasstix zenekar folytatta az estét, melynek több tagja is iskolánkban tanul, név szerint Vály Anna Zsófia és Kiss Péter Róbert, 11.d, K. Nagy Zsombor és Horgos Patrick, 11.c és Dros Bence, 10.d. Előadásuk saját dalokból és feldolgozásokból állt, amelyeket legfőképp pop és alter stílusban szólaltattak meg. A koncert után az R'n'B DanceTeam adta elő ünnepi műsorát, iskolánk diákjai is szerepeltek benne, Király Krisztina, 9.d és Szatmár Anna, 11.a. A tombolasorsolás következett. Örömmel teli felkiáltások közepette közel 60 nyeremény találta meg gazdáját. A nyeremények között utalványok, fesztiválbérletek, ajándéktárgyak is voltak. Ezután az elektronikus zene vette át a főszerepet, ugyanis három DJ lépett fel. Elsőként iskolánk végzős diákja Simon Miklós, 12.e, művésznevén DJ Tygo szórakoztatta a diákokat. Őt követte a Strobelight nevű formáció, egy volt kossuthos diákunk, Papp Ábel Benedek és társa, Kovács Dániel, adta elő setjét. Nevükhöz köthető a már-már csak a végzős diákok által ismert, régi Strawberry bulik. Utolsó lemezlovasunk, N-Smith, valódi nevén Kovács Norbert szintén volt kossuthos diák volt, akihez a fecskebulik köthető. A hangulat nagyon jó volt, mindenki fantasztikusan érezte magát.

A cikkem végére érve szeretném megköszönni a magam és a diáktársaim nevében iskolánk vezetőségének és diákönkormányzata vezetőinek, hogy egy ilyen színvonalas esemény keretein belül ünnepelhettük kossuthos mivoltunkat.

Horgos Patrick, 11.c

MAGYARORSZÁG
SZERETLEK!

A Magyarország, szeretlek! forgatásán jártunk

2018. március 7-én, egy viszonylag szép szerdai napon, kevéssel több mint 40 diáknak lehetősége nyílt ellátogatni a Magyarország, szeretlek! című vetélkedőműsor egyik epizódjának forgatására statisztaként. A látogatás és felkérés oka az volt, hogy az egyik csapat összetétele Debrecenből és Hajdú-Bihar megye térségéből származott, és nekik szurkoltunk. Jöttek még velünk néptáncosok és két kézműves is, akik szerepeltek, illetve valamennyire a játék részeseivé váltak.

Kora reggel indultunk busszal a gimnázium elől, és sikeresen meg is érkeztünk a budapesti MTVA stúdiójába, ahol a forgatás zajlott. Viszonylag hamar be is engedtek minket, és utána kiosztották a zöld pólókat, amelyeket a felvétel ideje alatt viselnünk kellett, hiszen mi ezen szín csapatának szurkoltunk. Ezután is egy kicsit megvárakoztattak, de utána beengedtek minket a felvétel helyszínéül szolgáló nagy szobába. Pár diákkal mini interjúkat készítettek, és csak azután jutottak be, hogy csatlakozzanak a többiekhez.

A forgatási helyszín nagy térrel rendelkezett, és sok ember fért el benne, amit a nagyszámú stáb tett szükségessé. A színpad két oldalán helyezkedtek el a nézők, a statiszták, vagyis mi. Szemben a zenekar játszott egy emelvényen, alattuk pedig a stáb nagy része helyezkedett el. Sok kamerával és sok nézőpontból vették fel az eseményeket, amelyeket majd később vágnak össze. Egy rész végső változatának elkészítése több napot vesz igénybe, ami nem meglepő, hiszen tényleg sok mindenre kell figyelni, hogy a TV-nézők majd egy tökéletes, hibáktól mentes műsort lássanak. Számomra nagyon érdekesnek ígérkezett mind a folyamat, mind a történetek, amelyeket a háttérmunkákról meséltek.

Volt azonban negatív oldala is a forgatásnak. A jeleneteket néha újravették, többször mikrofonproblémákkal küszködtek, ami egy idő után nem volt kellemes, sem nekünk, sem a játékosoknak. Néha nem hallották magukat, egymást, vagy éppen a zenekart, emiatt nem tudtak rendesen reagálni az eseményekre, és így bizonyos részeket meg kellett ismételni. Az elején több mint félórás csúszással kellett szembenéznünk; közben többnyire vicces televíziós bakikat meséltek nekünk. A forgatás alatt többször is utasításokkal láttak el bennünket, vagy csak követnünk kellett az egyik stábtag mozdulatait, amelyekkel jelezte, mit is kellene éppen csinálnunk. A játékok előtt is elmondták, hogy mi fog következni, nehogy teljesen váratlanul érjenek a történések.

Azt is meg kell jegyezni, hogy a folyamatos tapsolás és mosolygás eléggé lefárasztott minket. A székek is egy idő után kényelmetlenné váltak, és nem nagyon akadtak szünetek; a forgatás leállásaiban nem mehettünk el. Inni- és ennivalót sem vihettünk be, és abban a négy órában, ameddig bent ültünk, nem tudtuk magunkat energiával feltölteni. Ráadásul a felvétel vége a több leállítás és újravétel miatt elhúzódott, így jó másfél órás késéssel tudtunk csak hazaindulni.

Összességében érdekes élménynek bizonyult az egész folyamat megtekintése. Valamennyire furcsának tűnt, hogy egy ilyen nyers változatot ülünk végig, a megszokott, rendesen összevágott adás helyett. A forgatás legvége viszont tényleg nem esett túl jól, mert mindannyian kifáradtunk, így a buszon sokan el is aludtak. A rész, amit mi végigstatisztáltunk, 2018. március 25-én került adásba a Duna TV-n.

Egy „bűvös völgyben” jártunk

2018. február 6-án iskolánk 9.a osztálya a debreceni Bűvös völgy Médiaértés-oktató Központban töltött el egy délelőttöt. A központ és az ott dolgozó animátorok célja, hogy támogatást nyújtsanak a média tudatos és biztonságos használatában.

Az odaérkező csoportunkat kisebb csapatokra osztották, így kaptunk egy-egy animátort, akik végigkísértek minket a foglalkozásokon. Rövid beszélgetés és bevezetés után elkezdődött a közös munka. Saját híradót és időjárást készítettünk, amelynél bepillanthattunk az operatőr, a hírolvasó és a rendező munkájába emellett, hogy mi magunk írtuk meg saját forgatókönyvünket. Készíthettünk reklámfilmeket egy termékről, vagy szinkronizálhattunk egy-egy jelenetet, majd a hangstúdióban megtudtuk, hogyan töltik kedvenc rádiósaink a napjaikat. A filmstúdióban autós jelenetet forgattunk, emellett a híres green boxot is kipróbáltuk. A központ készített egy interaktív stratégiai játékot is, amely során felhívták a figyelmünket az internet veszélyeire, és megmutatták, milyen nagy szerepe van a médiának és tudatos használatának a mindennapjainkban.

Az összes kis állomáson szükség volt a fantáziánkra és kreativitásunkra, hogy igazán magunkénak érezhessük az elkészített anyagokat. A foglalkozás végén lehetőség volt ezek közös megtekintésére is.

Ez a nap tudatos médiahasználatra tanított minket, valamint megtudtuk, milyen jelentőséggel bírnak a híryanagyok és hogyan hatnak a véleményünkre.

Végezetül következzen az osztálytársaim véleménye:

Ványi Dorottya: Nagyon jól éreztem magam a különböző programok közben és még jobban megbizonyosodtam arról, mivel is szeretnék a későbbiekben foglalkozni.

Salamon Anita: A Bűvösvölgy lehetőséget biztosított arra, hogy olyan tevékenységeket próbáljunk ki, amelyekre egyébként sokunknak nem lett volna lehetősége. Ezek a kreatív feladatok sok-sok homályt eloszlattak a fejünkben arról, hogyan is készülnek a híryanagyok, valamint megmutathattunk magunkból egy új, sokkal mélyebb és személyesebb oldalt.

Németh Péter: Nagyon érdekesnek és informatívnak találtam a foglalkozásokat. Kedvesek a vezetők és a hangulat is jó volt.

Fazekas Fruzsina: Az hogy betekintést nyerhettem a rádiózás és a filmkészítés világába, hatalmas élmény volt. Egy napig fontos médiaszereplőnek éreztem magam, és az itt szerzett tapasztalataimat a továbbiakban sokszor fogom tudni hasznosítani.

Kondráth Mariann, 9.a

Az egészség napja iskolánkban

A Semmelweis Egyetem által idén harmadik alkalommal megrendezésre került Egészségversenyen iskolánk egy csapattal indult, melynek tagjai: Szeitei Júlia, Muzsnay Lilla, Helmeczi Maja, Kovács Réka, Cseszlai Annabella és Kazella Réka, felkészítő tanárunk pedig Krakomperger Zsolt volt.

Az első két fordulóban a csapat online kiküldött anyagokkal dolgozott, amelyekben egészségmegőrzésről, valamint prevencióról esett szó. A harmadik fordulóba továbbjutva egy egészségnapot kellett szervezniük az iskolában, amelyre március elsején került sor. Plakátokat helyeztek el az iskola területén, amelyeken felhívták a diákok figyelmét, hogy aktívan vegyenek részt a programokban. A mai modern világban elengedhetetlen a közösségi médián keresztül történő kommunikáció, így a lányok készítettek egy Instagram oldalt is az események, amely azonban sajnos már nem elérhető.

A nap visszhangja nagyon pozitív volt, a diákoknak tetszett a színes programsorozat. A csapat többek között futóversenyt szervezett és egészséges ételeket osztott. Reméljük, hogy a következő tanévben is szerveznek egy hasonló napot.

Végül Kossuthos diákokhoz méltón a csapat bejutott a negyedik fordulóba, a legjobb harmincöt csapat közé.

Kossuth Gála

Iskolánk fennállásának 65. és gyakorlóiskolává válásának 60. évfordulója alkalmából egy derült szombat este megrendezésre került a Kossuth Gála.

Harmadik éve járok ebbe az iskolába, és úgy gondoltam, tisztában vagyok már az iskola hagyományaival. Tévedtem. Sohasem hallottam még arról, hogy iskolánknak volna gálája. Első hallásra azt gondoltam, ez valami hagyományteremtő rendezvény lesz. Ahogyan a Fazekasnak is van évente megrendezendő gálája, úgy majd nekünk is lesz. Úgy véltem, talán az iskolavezetésnek megtetszett az ötlet. Nos, megint tévedtem. Kicsit furcsálltam is, hogy a szokásos végzősbál és az első diákbál után mi célból tettek tavaszra még egy nagy rendezvényt. Ám kiderült, hogy ez egy régi kossuthos hagyomány. Csupán azért nem hallottam róla az elmúlt három évben, mert csak ötévente kerül sor a megrendezésére. Végül is logikus, hisz jubileumi évfordulót ünneplünk vele.

Most hogy megtudtam, mi ez, már csak az volt a kérdés, milyen lesz? Először egy kicsit tartottam tőle. Később már nagyon. Nem tudtam elképzelni, mit lehet egy ilyen műsorban előadni, ami nem unalmas, de témába illő. Egyáltalán, minek ehhez ez a nagyszabású körítés? Hisz ünnepelhetnénk egy rövid műsorral a rádióban vagy egy előadással a könyvtárban is. Egy hosszú és unalmas műsor senkinek sem jó. Sem annak, aki szervezi, sem annak, aki előadja, sem pedig annak, akinek meg kell nézni. Azonban szerencsére újfent tévedtem, mert egyáltalán nem lett unalmas. Eljött a Gála napja. Délelőtt lezajlott a Lovardában a főpróba, több-kevesebb sikerrel. Inkább kevesebbrel. Ha őszinte akarok lenni, ez idáig nem is hallottam róla pozitív véleményt. Egy, az elkészítésében fontos pozíciót betöltő ember egyszerűen úgy jellemezte: „őskáosz”.

A Lovardába pár perccel hat óra után érkeztem, és a csodálatos Funbasstix zenekar tagjainak köszönhetően hátulról, a backstage-en keresztül jutottam el a helyemre. Az előadás már pár perce elkezdődött. Mindenki, aki addig még nem került színpadra, nagy csendben és még nagyobb izgalommal várta, hogy rákerüljön a sor. Én az emeleti karzaton foglaltam helyet.

Az előadás fantasztikus volt! De tényleg. Abszolút pozitív élmény volt. Nem egy ilyen „illedelmesen csöndben végigülöm, mert muszáj, és mégiscsak megtisztelem a sok befektetett munkát” jellegű, hanem tényleg egy kreatívan megkomponált, kifejezetten vicces részeket is tartalmazó, ám egyben a témába vágó, informatív, ugyanakkor mégis szórakoztató műsor. Látszott a törekvés, hogy a szárazabbnak mondható tényeket is próbálták szórakoztatóbb módon közölni. Kifejezetten érdekes volt számomra a “Kossuth Híradó” animációjának változását figyelni. Nagy eredménynek tartom, hogy a három különböző intézményt sikerült egységes arculattal megjeleníteni. Örömteli az is, hogy nem csak diákok léptek fel, hanem a tanári kar jelentős része is vállalkozó kedvűnek mutatkozott, és részt vettek a produkcióban.

Összességében tehát egy kiemelkedően jó előadást láthattunk, amelyből sokkal többet sikerült kihozni, mint gondoltam volna. Remélem, mind a szereplők, mind a közönség hozzám hasonlóan élvezte a műsort. Őszinte elismerésem a szervezőknek és a fellépőknek. Ígérem, hogy öt év múlva is ott leszek, és ha lehet, megint cikket írok róla.

Mészáros Gábor, 11.c

Fotó: Derencsényi István

Fotó: Derencsényi István

Párbajtőr győzelem

Budai Marianna, 8.r osztályos tanuló vagyok. Közel 12 évesen kezdtem el járni a Debreceni Békessy Béla Vívóklubba párbajtőrözni. Edzéseken kitartó munkával készülünk a versenyekre. Legutóbb a Budapesten megrendezett Diákolimpián vettem részt csapattársaimmal, Kálmán Zillével és Varga Dórával, ahol első helyezést értünk el párbajtőr fegyvernemben, 4. korcsoportban.

Az asszók előtt izgultam, hogy milyen ellenfelekkel fogunk összekeverülni. Amikor pástra léptem, ez az izgalom versenydrukká alakult.

A verseny nagyon jó hangulatban zajlott. Az asszók során biztattuk egymást, ami igen nagy löketet ad az éppen versenyzőnek. A csapatverseny során nem csak magunkért kellett küzdenünk, hanem egymásért is, ezáltal a legjobbat hoztuk ki magunkból. A közös sikerünk nagyszerű érzéssel töltött el mindnyájunkat. Akkor éreztük igazán, hogy az addigi munkánk nem volt hiábavaló. Ez ad újabb motivációt az elkövetkező edzési szezonra.

A diákolimpia számomra óriási élmény volt, mivel találkozhattunk a Magyar Válogatott tagjaival, illetve azokkal a barátainkkal, akik más városokban vívnek.

Interjúk

Interjú Tarnóczy Tamás Tanár Úrral

Honnan érkezett, hol dolgozott eddig?

T.T.: Nagyon sok helyen dolgoztam, Pécsen diplomáztam vizuális kultúra szakon, és még a diploma megszerzése előtt dolgoztam a Magyarmecekei Általános Iskolában, ahol három évig tanítottam. Majd visszakerültem Debrecenbe – merthogy debreceni vagyok –, és a Fazekas Mihály Általános Iskolában kezdtem. Gyakorlatilag mielőtt ide átkerültem, végig ott dolgoztam. A Fazekas Iskola 800 gyerekből állt össze, de folyamatosan csökkent a létszám és lement 300 főre, így a rajzórák is szépen megszűntek, ezért ott félállás maradt csak. Akkor átmentem a Beregszászi Szakközépiskolába félállásba, plusz még egy félállásban voltam az Irinyi Gimnáziumban, tehát összesen három helyen dolgoztam egyszerre. Majd az Irinyiből és a Beregszásziból távoztam, és akkor kerültem át a Kazinczy Ferenc Általános Iskolába, az lett a fő munkahelyem. Most pedig, február 7-én kerültem ide, a Kossuthba.

MODEM

Jézus bevonulása Jeruzsálembe
840*360cm

Az életpályáját tekintve, milyen családi háttérrel rendelkezik? Van-e esetleg másnak is művészi hajlama?

T.T.: Elég korán nősültem, a feleségem magyartanár, ő a Beregszásziban tanít, és együtt tanultunk Pécsen az egyetemen. Így már odaszületett két gyermekünk, de van még egy harmadik is, aki most töltötte a harmadik születésnapát. Rajztehetséget örökölt a két nagyobbik gyerekem is, de unokatestvérem, Tarnóczy József a Nyíregyházi Egyetemen festőtanár, tehát ő egy befutott művész. Én is próbálkozom bejutni a művésztsadalomba.

Mikor döntötte el, hogy tanári pályára lép?

T.T.: Az egyetemen minden évben ki kellett töltenünk egy űrlapot, hogy akarunk-e tanárok lenni, és én mindig bejelöltem, hogy nem. Akkor kötelező volt persze a tanári gyakorlatokat elvégezni; én kistanárként a Pécsi Gyakorló Gimnáziumban próbáltam ki magam, és végül megtetszett. Innentől kezdve jelentkeztem az iskolákba tanítani.

Parasztkantáta

Mióta érdekli a művészet?

T.T.: Kisgyerekkorom óta rajzolgotok és festegetek. A Nyíregyházi Szakközépiskolába jártam, ott díszlet-és jelmeztervezést tanultam, de ezen a pályán nem akartam továbbmenni. Egy hozzám közelebb álló dologgal szerettem volna foglalkozni, és ez a festészet. Ekkor jelentkeztem erre a szakra Pécsen.

Milyen eszközökkel szeret a legjobban alkotni?

T.T.: Olajfestékekkel. Mostanában térbeli plasztikákat is csinállok, sőt ezekkel nyertem már több díjat is.

Mely alkotói eredményeire a legbüszkébb, miket tudna kiemelni közülük?

T.T: Eddig négy díjam van az elmúlt 7 évem munkáiból. Az első egy 2012-es Őszi Tárlat nívódíja volt, ott plasztikai munkát csináltam. Zenei kottákat dolgoztam fel, és azokat jelenítettem meg valamilyen geometrikus absztrakt módon. Utána Nagyvárad város díját kaptam meg az egyik festményemért, ez ráírásos alkotás volt. Majd kaptam egy Városok és Falvak Szövetsége nevezetű díjat, itt is zenei élményfeldolgozások voltak. Tavaly volt a Modemben a Freskó pályázat, ott közönségdíjas lettem. Ezt a munkámat diákokkal készítettem el.

Mely dolgok tartoznak még bele az érdeklődési körébe? Van-e hobbjja?

T.T: A kerti munka, a szép kert látványa és annak a művelése nagyon foglalkoztat. Tegnap (vasárnap) is egész nap kint voltam az udvaron, reggeltől estig. Nincs más hobbjom, a munka mellett nem marad sok időm, örülök, ha tudok festeni.

Miért tartja fontosnak a művészetek oktatását?

T.T.: A művészettörténet nagyon fontos. Úgy gondolom, aki gimnáziumban végez, annak általános tudással kell rendelkeznie. Bárhova megyünk a világban – akár családdal kirándulni –, akkor ne úgy menjünk el egy templom mellett, hogy az csak egy templom, hanem úgy, hogy kicsit értsünk is hozzá. Ha megnézünk egy várat, akkor tudjuk milyen részei vannak. Van egy alap dolog, amit ismerni kell a diákoknak, meg a felnőtt embereknek is. Hol másutt, ha nem a gimnáziumban kell ezt megtanítani?

Köszönöm szépen az interjút!

T.T.: Én is köszönöm!

Interjú prof dr Szűcs Edittel

A Tudós és Iskola – Tudósiskola program keretei között tartott, „Miért jó mérnöknek lenni?” című előadása után beszélgettem vele.

Önnek mi a szakterülete?

Én okleveles gépészmérnökként hosszú éveken át tervezőmérnökként dolgoztam, de az utóbbi években, 1992 óta a menedzsment terület, azon belül is a minőségmenedzsment, ami érdekelt, mind kutatás, mind a gyakorlati megvalósítás, és az oktatás szempontjából.

Mikor döntötte el, hogy ezzel szeretne foglalkozni, és miért ezt választotta?

Én negyedikes gimnáziumi koromban döntöttem el, fél évvel a felvételik előtt és itt a Kossuth Gimnáziumban, mivel nagyon imádtam a matematikát. A fizikát is szerettem, de a matematikát szerettem nagyon, és mert olyan tanárunk volt, aki borzasztóan megszerettette velünk, és ő Bíró Lajos tanár úr volt.

Milyen örömei és buktatói vannak a mérnöki pályának?

Hát én buktatót még nem láttam, de az öröm pedig a sikerélmény. Tehát akkor, amikor az ember az első és megtervez, mondjuk egy berendezést és annak az átadásán ott van és izgul, hogy az tökéletesen működjön, na, az az igazi sikerélmény és ezért bármit képes megtenni. Vagy most ugye a minőségmenedzsmenttel kapcsolatosan, hogyha én felkészítek egy gazdálkodási szervezetet a 2901-es szabályra és az auditon eltérés nélkül átviszem, az a siker. Tehát csak sikerélmények vannak, és az ember akkor boldog, amikor sikerélmények érik, mert akkor még többet mer álmodni, még tovább mer lépni, és az örömet jelent. Bukatót nem találtam.

Kinek és miért ajánlja a mérnöki pályát és a műszaki kart?

Én minden gyerekeknek ajánlom, aki nem humán beállítottságú. Tehát hogyha valaki szereti a fizikát, szereti a különböző fizikai kísérleteket, nyilván megalapozza magát matematikával, mert az ha megvan, utána már nagyon könnyű ráépíteni minden egyes tantárgyat, akár egy mechanikát, statisztikát, vagy bármit egyrészt ezeknek a gyerekeknek is, másrészt a humán beállítottságú gyerekek közül, akik szeretnek álmodozni, és gyönyörűen rajzolnak, azoknak az építészmérnöki pályát ajánlom.

Vannak esetleg olyan tulajdonságok, amik sikeresebbé tesznek valakit a mérnöki pályán?

Én azt gondolom, hogy azok a tulajdonságok, amik minden egyes szakmában sikeresé tesznek, hogyha kiegyensúlyozott vagy, és élvezed azt, amit csinálsz. Ha örömmel csinálod és örömmel tölt el, és úgy mész be akár egy céghez, akár jelen esetben a műszaki karra, hogy „De jó, itt vagyok, csinálhatom, szerethetem”.

Valamennyire sztereotípiá, hogy kevés nő van a műszaki karokon, a mérnöki pályán. Esetleg középiskolás lányokat hogyan lehetne ösztönözni arra, hogy ilyen pályát válasszanak?

Hát jöjjenek el a műszaki karra! És megmondom őszintén, nagyon sok szép kis okos kislány van most már a karon. Építészeknél rengeteg lány van, műszaki menedzsereknél nagyon sok lány van, és nagyon kis okosak. Építő mérnököknél, és most már van a mechatronikai mérnököknél, gépészmérnököknél is, nagyon nagy örömömre. Úgyhogy most már egyre több lány van nálunk.

Önnek mi a legnagyobb elismerése, vagy sikere, amit a pályáján elért?

A legnagyobb díj, amit életemben kaptam az a Magyar Arany Érdemkereszt, amit tavalyelőtt, 2016-ban kaptam. A legnagyobb örömöm, hogy megkaptam a professzori kinevezést, de mindennél a legnagyobb örömöm a két fiam sikere, az biztos. És hát az egyikőjük mérnök lett, de ő választotta.

Köszönöm szépen!

Köszönöm szépen!

Koss-utak

5öt évem a Kossuthban

2013-ban érkeztem meg ebbe az iskolába, a 9.ny osztályba, azaz a nyelvi előkészítő csoportba. Most, öt év múltán írom le, milyen is volt ide járni, hogy mi mindent köszönhetek az iskolának.

Az első tanévem máris nagyon jól kezdődött. Szerencsés módon szeptember 1. vasárnapra esett, így csak 2-án kellett iskolába menni. Első pillanataimat a kíváncsiság, de leginkább a megilletődöttség határozta meg. Ez a kezdeti zavarodottság viszont néhány nap alatt eltűnt. Gyorsan belerázódtunk a mindennapokba. Heti tizenegy angol és hét német órával volt mit csinálnunk, igaz, azt se mondhatom, hogy túl lettünk volna terhelve. Ezekkel az órákkal kapcsolatban van a legtöbb szép emlékem, ezekhez fűződően épült ki a baráti köröm. Matolcsy tanár úrral felejthetetlen óráink voltak, amelyek a tanulás mellett a nevetésben sem szenvedtek hiányt.

Az első igazán fontos esemény a fecskehetünk volt. Az osztályközösség ekkor még nem érett meg teljesen, a klikkek még csak kialakulóban, a barátságok még csak elkezdődőben voltak. Sőt, az osztály erősen két részre szakadt, hiszen a két angol csoport csak nagyon ritkán találkozott közös órákon. A fecskehéten viszont elkezdhattunk együtt dolgozni, készülni a versenyre, ötletes, vicces dolgokat alkotni, és legfőképpen egy tánc-koreográfiát összehozni. Már itt éreztem, hogy egy fergeteges osztályba sikerült bekerülnöm. A marhászkodásért nem kellett a szomszédba mennünk, az biztos! Végül a hetet másodikként zártuk, de biztosan tudtam, hogy a miénk a legjobb osztály, az pedig vigasztalt, hogy a mi táncunk lett a legkiválóbb. Egy pont különösen megmaradt a versenyből: minden osztály kialakított egy „csatakiáltást”. A miénk végtelenül kreatív módon, nemes egyszerűséggel annyi volt, hogy „Ny, Ny, Ny, Ny”, jó hangosan kiabálva. Az eredményhirdetésnél, amikor kiderült, hogy a d-sek nyertek, elkezdték nekünk skandálni, hogy „Ny, Ny...”, mi pedig nekik, hogy „D, D...”. Ekkor már tudtam, hogy nem csak az osztály, hanem az egész évfolyam és az egész Kossuth egy fergeteges közösség lesz.

Az első évem hétköznapjairól nem szeretnék sokat szólni. Ott még az a lényeg, hogy asszimilálódunk, ismerkedünk, belerázódunk a kossuthos életbe. Ami viszont tényleg említésre méltó, az a közösség jó hatása. De nem csak az iskolában, hanem az iskolán kívül is nagyon meghatározóvá váltak az új barátságok. A fecskebuli lett az első igazi szombat esti bulim. Megismerhettem osztálytársaimat olyan közegben, amelyben nem voltunk korlátok közé fogva, mint az iskolában. Innentől alakult ki a bulizni járós kis csapatunk. Amikor egy-egy szórakozóhelyre, más szóval „városozni” mentünk, hihetetlen jó érzéssel töltött el, hogy rengeteg ismerős kossuthos arc fogadott. Ezekkel az emberekkel máig nagyon szoros barátság köt össze, és úgy gondolom, mindig is jó lesz ezekre a felejthetetlen estékre visszagondolni. Szerintem ez igen fontos része az iskolai életnek. Ha engem megkérdeznének: „szerinted ki a jó kossuthos?”, én azt mondanám, szerintem az igazán jó kossuthos egyik nagy erénye természetesen a tanulás, a jó jegyek, és akár a tanulmányi versenyek is, de ami miatt én igazán tudom szeretni és tisztelni nagyon sok diáktársamat, az, hogy mindemellett nincsenek elfásulva. Társaságba járnak, esetleg hétvégén még szórakozni is elmennek, hobbikat űznek, vagy sportolnak. Mindezek sok „elit” iskolával ellentétben egy nagyon élő, barátságos és befogadó közösséggel rendelkező iskolává teszik a Kossuthot, ami véleményem szerint egyedi az ilyen jellegű intézmények körében.

Az osztályunkra visszatérve, mivel mi öt évfolyamos képzésben vettünk részt, szerintem, nálunk van a legnagyobb összetartás az évfolyamon. Az osztálykirándulásaink, hála Márkus tanár úrnak, mindig fergetegesre sikerültek. Mivel a tanár úr pontosan velünk egyszerre érkezett az iskolába, az első évben még nem mert elvinni minket többnapos kirándulásra. A legutóbbin azonban már láttam, hogy szívesen jön velünk. Az osztály hétköznapjai nem teltek el problémák nélkül, de az utolsó évre arra jutottam, a miénk egy nagyon király osztály. Nem tudom, mi lehet az oka, a sokféle ember, vagy az összeszokottság, vagy csak a pusztán szerencse, de eddig valahogyan mindenből sikerült versenyt csinálnunk és győznünk. Lehet, hogy a szalagtűzős táncot nem kellene versenyként felfogni, de olyan dance-et nyomtunk le, hogy azóta is mindenki emlegeti. Persze a többi osztály sem sokkal maradt el, ám mégsem értek a közelünkbe. Legutóbbi saját büszkeségem pedig az, hogy a végzősbálra én vágtam az osztályvideónkat. Pont az osztály miatt különösen odatettem magamat, és bár a többi osztály sem volt rossz, jó ötletekkel érkeztek (a b-sek videója például nagyon tetszett), addig a mi videónkat mindenki imádta. Végignevették az egészet, még a valamelyest neccesebb poénok is éppen jól sikerültek. Nagyon büszke voltam magamra, az biztos. Mondjuk hála a „marha” osztályunknak, nem volt nehéz dolgom vicces anyagot szerezni.

Van még egy olyan meghatározó része az iskola adta lehetőségeknek, amelyet szerintem minden diáknak ki kell próbálnia. Asbóth tanár úr, avagy Asi bá' táborai. Ezeket a táborokat Asi bá' olyan lelkiismeretesen és igényesen, magát nem kímélve szervezi és tartja meg, hogy mindig fergetegesre sikerülnek, és ezt nekem el lehet hinni, hiszen már nyolc ilyenben (három vízi, öt sítábor) volt szerencsém részt venni. A sok táborozás után ott tartok, hogy manapság már az iskolai diákság nagy részét ismerem. A vízi táborokba mindig a saját évfolyamával megy az ember, illetve a felsőbb évesekkel, akik segítenek Asi bá'-nak. Az evezés kiváltképp össze tudja kovácsolni a csapatot, nem kevésbé a közös éneklés az esőben, a Kossuth-induló ordibálása a Körös kellős közepén, és a versenyek, hogy ki evez haza hamarabb, és kinek marad meleg víz a zuhanyzóban. De leginkább a csapatverseny, ahol igazán jó élményeket, és nem utolsósorban remek barátokat lehet szerezni. Ebből mindig a legemlékezetesebbek a mini előadások, amelyekből mindig valami vicces sült ki. Mi az egyik alkalommal igazán jó kis műsort hoztunk össze a GTA és a Micimackó vegyítéséből, ráadásul az egészet rímelve. A szövegre, amit egy csapattársammal ketten írtunk, máig büszke vagyok.

Nem is tudnám eldönteni, hogy ez a három hét Szarvason vagy az öt hét Gerlitzenen, a sítáborban, volt meghatározóbb. A gerlitzeni táborokban akkora szabadsága nincs az embernek, hiszen egész nap a hegyen vagyunk, így nincs is csapatverseny, vagy akármi ahhoz hasonló. Itt a síelés a lényeg. Én azon „kiválasztottak” közé tartozom, akiket Asztalos tanár úr, Jimmy bá' tanított meg síelni, sőt, mivel elég bénának bizonyultam, nem egy, hanem két évig síeltem vele. Talán szigorú, de nagyon jó síoktató a tanár úr! Ámde amikor idén, három évvel azután, hogy utoljára vele síeltem, azt mondta nekem: „Lótetű (így hív mindenkit, aki nála tanul, és aki inkább életveszélyes, mint jó síelő), ma láttalak, és nagyon jól mentél!” – az tényleg fergeteges volt! Ugyan én ezeket a tanulóéveket is élveztem, de az igazi síelő hangulat, a szabadság az utolsó három évben jött igazán meg. Az érzés, hogy bármerre megy az ember, legyen az akármelyik pálya, ott van négy-öt kossuthos, akivel lepacsizhat – na, ezt mindenkinek át kellene élnie! A csapatképek után pedig a Kossuth-induló éneklés sem maradt el soha, ami hatvanplusz emberrel az igazi. Ennek a nyolc tábornak köszönhetően megismerhettem a Kossuth diákságának nagy részét, és manapság már nem juthatok el az egyik teremből a másikba anélkül, hogy bele ne botlanék valakibe, akivel válthatok egy-két szót, vagy legalább lepacsizhatok.

Iskolánk persze nagyon sok jó lehetőséget tartogat még. Egyik meghatározó élményem a háromhetes németországi ösztöndíj program 2016 nyarán. Ezt a Goethe-Institut szervezte. Hálát kell mondanom Ferencz Márta tanárnőnek, aki engem ajánlott erre az ösztöndíjra. Erről a három hétről órákat tudnék beszélni, de dióhéjban ez egy olyan nyári tábor, ahol németet tanul az ember másik tíz-tizenöt ország többi ösztöndíjasával együtt. Nekünk Varenholz kicsiny városkájában volt a táborhelyünk: hatvanegynéhány gyerek lakott ott együtt tizennégy országból, Amerikától Pakisztánig mindenhol. Én például egy pakisztáni sráccal, Ahmaddal kerültem egy szobába. Volt olyan nap, amikor a világ összes sztereotípiáját kipipáltam. Fociztam spanyolokkal, mekiztem az amerikaiakkal, ruhát néztem franciákkal, és még hamburgereztem is Hamburgban. Ebből a táborból a sok élményen, barátságon és nem utolsósorban, a B2-es nyelvvizsgán kívül különleges tudással érkeztem haza. Megtanultam tizenhárom nyelven, köztük hollandul, urduul, oroszul, spanyolul, stb., egy csodálatos bókot: „Csinos a hátsód!”. De a viccet félretéve, csak támogatni tudom minden németet tanuló diáktársamat, hogy jelezze a tanára felé, ha ő is szeretne részt venni ilyen programon.

Az iskolának hála, sikerült már ilyen fiatalon belekóstolni a tudományos életbe, ami tekintve, hogy fizikusnak készülök, hatalmas dolog. Mindig elég sokat foglalkoztam az órákon kívül is a fizikával, például Kirsch tanárnő szakköreire is gyakran ellátogattam. Ám ami igazán nagy jelentőséggel bírt, az a lehetőség, amit Serényi tanár úr ajánlott. Ő tanított az alapórákon, és a tizedik évem vége felé megkérdezte tőlem, nincs-e kedvem jelentkezni a TTK nyári táborba, sőt még a jelentkezéshez szükséges esszében is segédkezett. Itt sikerült megismernem a kutatómunka alapjait, sőt, ez a következő két évet is meghatározta. Ezután Krakomperger tanár úr tizenegyedikben elindított abba az irányba, hogy induljak a TUDOK-on. Az ő noszogatására kerestem meg Tomán Jánost, a tábori segítőmet, hogy mentoráljon, és hozzunk össze egy kutatómunkát a versenyre. Végül a döntőig jutottam, ahol sajnos helyezést nem értem el, de utána ugyanezen diákszervezet posztversenyén első helyen végeztem. Ez két nagyon jó eredménnyel járt: először is, az évfárón Futóné tanárnő kihívott jutalomkönyvet átvenni. Másodszor, elmehettem a KutDiák nyári táborába, és mivel a közösség annyira a szívemhez nőtt, jelentkeztem a szervezetbe, majd meg is választottak a műszaki és reálműködési tagozat vezetőhelyettesének. Szóval mindenkinek annyit tudok mondani, ne habozzon, ha van rá affinitása, és keresse fel Krakomperger tanár urat, vagy valamelyik másik tanárát, legyen az bármelyik szakirány, és kérjen segítséget a felkészülésben! A legrosszabb esetben eljön a TUDOK-ra, és megismeri ezt a remek kis társaságot (igen, ez a reklám helye).

Így végezetül, az egészre visszatekintve keserédesen kell elválnom az iskolától. Sok osztálytársam mondta, hogy ő már menne az egyetemre, de nekem valahogyan még nem jött el ez a tudatállapot. Elterveztem ugyan, hogy a ballagáson férfiasan elmorzsolok néhány könnyet, csak mert az manapság bejön a lányoknak, de most attól félek, nem mind csajozós könnycsepp lesz. Én ha tehetném, még öt évet maradnék. Sajnos mivel ez nem lehetséges, csak bízni tudok benne, hogy jó embereknek adom át a helyemet, olyanoknak, akik tovább tudják vinni mindazt, amit számomra a Kossuth és a kossuthos diáklét jelent. Remélem, lesz még síelő Gerlitzenen és evezős a Körösön. Remélem, még sokáig zengik majd a diákok: „Az a rendes kossuthos...”

Papp János, 12.e

BANDÁS PÓLÓ ÉS AMI MÖGÖTTE VAN

Gyakran megtörtént már, hogy korántsem hétköznapi küllemem miatt megvető pillantásokat vetettek rám az utcán. Igen, metálос vagyok. Ezért járok mindig feketében, ezért viselem kedvenc bandáim enyhén olvashatatlan logóit a farmerdzsekimen, és ezért hosszabb a hajam, mint általában egy fiúnak. De az emberek csak a külsőségeket látják, és emiatt vonnak le téves következtetéseket. Gyakran tartanak minket, metalheadeket erőszakos és bugyuta, szélsőséges politikai és vallási nézetekkel rendelkező egyéneknek, akik csak a hörgésben lelik örömeiket.

Pontosan azért, hogy ledöntsük az előítéletek és a sztereotípiák által emelt falakat, szeretném nektek megmutatni a fémzene kultúrájának azon oldalát, amely a kívülállók számára nem látható. Lássuk tehát, milyen a totális metál!

Mindenekelőtt, a metál egy zenei műfaj. Kialakulását a '60-as évek végére, '70-es évek elejére datálhatjuk, amikor a mostanra nagypapává korosodott ifjú titánok többek között a Black Sabbath-os Tony Iommy műfajalkotó gitárjátékára rázhatták a fejüket. Onnantól kezdve nem volt megállás, és sorra születtek a hangzásban és dalszövegben is megújuló alműfajok.

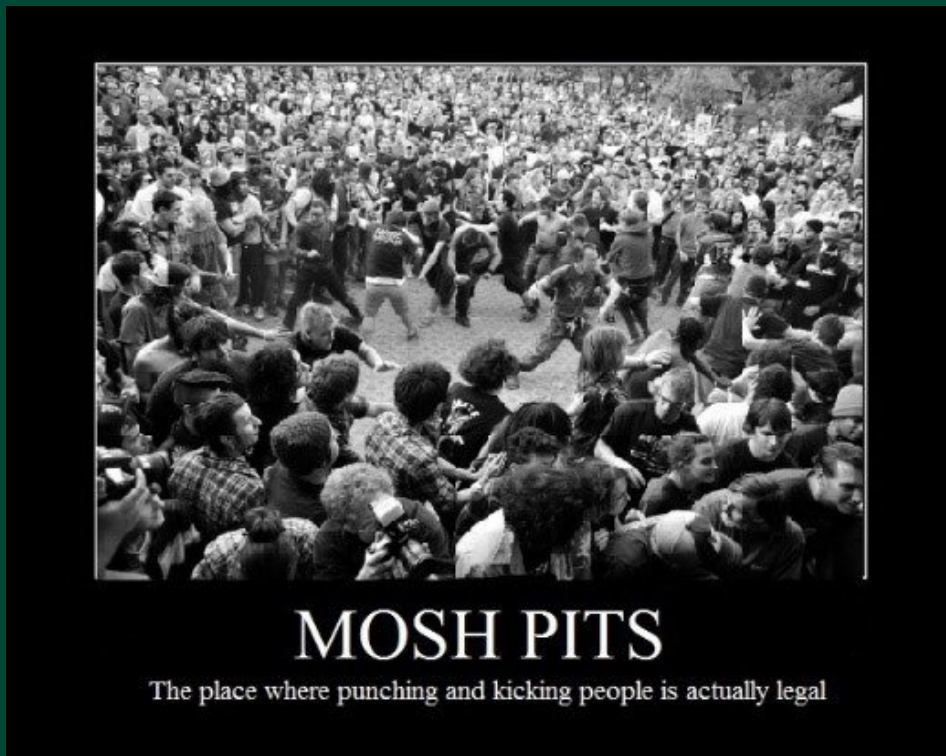

A műfajok sokszínűségének köszönhetően mindenki megtalálhatja a számára vonzó irányvonalat. Ami a kezdeti éveket illeti, már az előbb említett Black Sabbath is olyan komoly és mély témákkal foglalkozott, mint a vietnámi háború vagy a paranoia. A mítoszok és történetek világára épülő dalszövegek és a rádióbarátabb hangzás kedvelőinek ajánlom a brit heavy metal úttörőjének számító és a nyáron hazánkban koncertező Iron Maident.

Az idő előrehaladtával és az új műfajok megjelenésével egyre több zenekar — mint például a napjainkban jótekonyságáról és Tankcsapda-feldolgozásáról ismert Metallica vagy a thrash metal-legenda Slayer —, fogalmaz meg társadalom- és valláskritikát dalszövegeiben, dupla lábdobbal és pörgős riffekkel előadva azokat. Végül az igazi ínycsemegetés figyelmébe ajánlanám a legextrémebb „éneklési” technikákkal, erősen torzított és lehangolt gitárokkal operáló death metal műfaját, melynek jeles képviselője több floridai zenekar (Death, Deicide).

Természetesen egy metalhead számára a metál több mint pusztán zene. A metál egy mentstáv, ahova bármikor elmenekülhetek, ha túl nyomasztóak a világ terhei, és ahonnan megerősödve kitörhetek, hogy szembenézzek a problémáimmal. A metál egy közösség, egy nagy család, amelynek tagjai sosem fordítanak hátat egymásnak. A metál a libabőr a karodon, amikor elindul a füledben az a bizonyos riff.

Remélem, mindenki számára világossá vált, hogy az előítéletekkel ellentétben a nehézzene rajongói egy gitárhúrnyival sem erőszakosabbak vagy radikálisabbak embertársaiknál, mindösszesen csak zenei stílusuk által fejezik ki összetettségüket és kreativitásukat. Számukra a zenehallgatás egy magasztos élmény, amit nem szokásuk félvállról venni.

Pénzes Ákos, 11.e
A képek forrása: Google

Csengő szavak

A Remény halála

Szívemben még ég a tűz
Szakadatlan lobog a láng
Csalf' reményem vadja űz
Tűzön s újból tűzön át

Mert számomra még mindig tart
Az, minek már oly rég vége
De szívem még most is téged akar
Hiába tudom, hogy nagyon nem kéne

Este, ahogy szemem csukom
S rád gondolok szeretve
Elmerengek a múltunkon
S valaha még szeretnél-e?

De jaj, a hajszának vége
Némán áll köröttem az üresség
A reményem elvesz az éjbe -
Csak szertefoszlik,
Mint kisgyerek előtt a szappanbuborék

Porcsin Sára

Molnár Hanna, 7.h

Szonett az Esőhöz

Te vagy nekem a Megváltó
S benned lelem a feloldozást
Te, a szomorú embert megáldó
Késő esti lélekfogdosás

Tisztító vizet égből öntesz rám
S minden csepped elfedi egy könnyemet
Te, kinek otthona kékségben felhővár
Kopogással töltöd meg magányos csöndemet

Elkent festék körbeveszi szememet
Könyörögve kérlek, imámat hallgasd meg
Ne hagyd tovább szenvedni a lelkibeteget
Itt már nincs dolga a jó öreg időnek

Te, a Mindenható Eső
Fogd össze mindazt, mi bennem épp széteső

Porcsin Sára

Funeral, no parking

láttam már éjjeli őrt nappal meghalni.

szerintem ez a tolerancia paradoxona, mert például abban is hiszek, hogy minden csótány azt álmodja, ő Kafka.

hát 2 hete elkezdtem Istenhez imádkozni. eddig bárhogy is tagadtam létezését, és küzdöttem ellene, a bal karod belsejébe tetovált kereszt, mint x jelölte a búvóhelyét. olyan lettél, mint egy önmagából táplálkozó kincsestérkép, hisz távolságon több mindent tudsz érteni.

1 hónap múlva már ezt a verset a hatodik sortól kezdve végigzokogom. Isten meg majd ül a szemközti ház kerítésén, integet, én meg idegesen biccentek, hogy most már látlak, de ettől nem lesz jobb. mint akik egy megfordíthatatlan időfolyamatban forgolódnak, ahol a ketamin lesz az egészséges opció, és az önsorsrontás adja az életünket. de drága, megint negatív vagy, vesszőfutásban verhetetlenek leszünk.

és akkor a paradoxon toleranciája, hogy a csöndedre úgy gondolok, mint strokeot kapott pantomímra. várom, hogy istenkísértve hasonulj meg, és takarózz az egzisztenciámmal. mert én nem ő leszek, de ígérem, jelentek valamit majd, nyugi, csak ezért sétálok a jövőbe hátraarccal.

Istenkém, mióta ennyit iszom, mindenre emlékszem, akár megtörtént, akár nem. majd azt mondod, hogy az ilyenekért imádlak, te lány, de tudod, nem szabad. irreleváns, de lesz sok pénzünk, kékrendszámos kocsink, hogy minden sebességhatárt átléphessünk. de figyelj, tömeggyilkost nem becézünk.

találkoztam Istennel a pszichiátrián. elég rosszul nézett ki, azt mondta, hogy a fű mindig zöldebb lesz a túloldalon, de nincs wifijük. kérlek, inkább menjünk a pokolba. most azt mondanád, hogy lil gurl, megint negatív vagy, inkább beszéljünk a távolságról, igennekemisfáj, de fontos a diskurzus. mert lesz, amikor a valóságunk már nem fog különbözni; nem az leszek, akit megígértek neked; és képesek leszünk tömegvonzás nélküliségbe burkolózni.

Isten itt járt a környéken. otrombán és púderfüstösen, pontosan azzal a profán és szakrális lassúsággal, ahogy minden történik közöttünk. mert a jelenlegi tempóban mi leszünk a sosedalálkozunk, és mi leszünk a gyűlölk. mi leszünk a Nyugat, és a 230 kilométer. mi leszünk az egyszerűek, és mi leszünk az összetett. mi leszünk a négyeshatos, és a felgyújtható szeretet. az lesz, hogy főzöl, én meg átmegyek. az, hogy elutazunk valahova, mert költők vagyunk, kell impulzus. az, hogy a meghívók színe mályva lesz, és hogy a következő bulidon házigazdaként leszek ott. hogy mi leszünk a neoRómeóésJúlia, és a szerelem, amit nem találunk Tinderen. holnap vissza fogok szokni a dohányzásra, hogy plusz 20-szor lélegezhesselek téged ki és be.

tegnap azt mondtad, hogy kaptál munkát, és júniustól Angliában fogsz élni. mondjátok meg Istennek, hogy nem létezik.

Szabó-Thalmeiner Dóra, 11.b

Az erdő keletkezése

Kép: Gömöri Flóra

Minden sík. Semmi sem áll ki a csupasz talajból. A föld repedezett és száraz, ám a mozdulatlan levegőt apró szellőkés kavarja fel. A por száll, amikor egy emberszerű élőlény érkezik puhán a tar felszínre. Hosszú, ezüstösen csillogó, fehér haja lágyan keretezi sápadt arcát, melyben gyengéden csillogó, fekete szem pásztázza a lepusztult vidéket. Ruhája térdig ér, ezüstsál fut a szoknya alján. Háta közepéből két hófehér tollszárny nő ki. Egy angyal. Körbenéz a kopár talajon, majd int a kezével, mire selymes gyep borítja el a repedezett földet. Becsukja sejtelmesen fénylő szemeit, száját óvatos félmosolyra húzza, és a földfelszín alól gyönyörű, tarkabarka virágok törnek elő és borítják be a füves rét nagy részét. Kitárja hatalmas, fémesen fénylő szárnyait és meglebbenti őket. Ebben a pillanatban beborul az ég, és esni kezd, mintha dézsából öntenék. Ám az eső sem szokványos: aranyszínű cseppek hullnak alá az égből. Több tucat apró facsemete bukkan elő, és kezd nőni rohamos tempóban. Az angyal nemsokára gyönyörű erdő közepében elhelyezkedő, virágos tisztáson áll. Csettint egyet, majd a hívásra őzek és egyéb emlősök bukkannak elő az erdő sűrűjéből. Tapsszóra madarak, lepkék és rovarok özönlik el a csodálatos helyet. Ekkor az angyal mosolyra húzza szép vonalú száját, és így szól:

– Ez a ti földetek – mondja bársonyos, megnyugtató hangon. – Óvjátok és szeressétek! – kéri, majd ismét széttárja fenséges szárnyait, a levegőbe emelkedik, és egy éles villanással eltűnik.

Ettől kezdve az erdő minden állat életében meghatározó tényező lett. Búvóhely, élőhely, táplálék – minden, ami a megélhetéshez szükséges. Az állatok tartották az ígéretüket, vigyáztak az angyaltól kapott ajándéokra. Az erdő pedig meghálálta mindezt, méghozzá azzal, hogy a mai napig fennáll.

Boda Bianka, 7.h

Érezd, hogy élsz ott legbelül

A zene örök, az élet örök

Sokszor gondolok vissza, mi történhetett volna velem. Hogy mi történik, ha nem gyógyulok meg... De meggyógyultam, és most itt vagyok. Hogy miért? Elmesélem.

Amikor megszülettem, mint szívbeteg csecsemőt, rögtön inkubátorba tettek. Rengeteg ideig ott voltam, ám nem foghatták rám, hogy hangos, vagy mozgékony kisbaba volnék. Nem. Egy hónapon át tartottak odabent, és egy hónapon át aludtam. Etetésemmel sok „macera” volt, ugyanis az alvó gyerek nem beszél, nem eszik, és nem nyitja ki a száját soha, semmilyen körülmények között. Sok infúziót kaptam, ám egyáltalán nem zavart. Mély álmomban egy gyönyörű réten jártam... A háttérben hegyek, ragyogó napsütés, és a lábamtól egy kis út kanyargott a hegyek felé. Közvetlenül mellettem egy japán cseresznyefa borult lélegzetelállító, rózsaszín virágkoszorúba. Az alsó ágon, amely hozzám a legközelebb volt, egy apró fülemüle ült. Rám nézett, és nagy fekete szeméből értelem sugárzott. Fejét kedvesen oldalra billentette, és rám mosolygott. Én rácsodálkoztam, és a szememből kiolvasta őszinte csodálatomat. Erre lassan kinyitotta a csőrét, és gyönyörű dalra fakadt. Hangja élesen hasította a levegőt, és olyan könnyedén lengett körül, mint amilyen könnyedén csordul le a harmat a fűszálról. S folytatta... és énekelt tovább. Egészen addig dalolt, amíg a nap aransárga koszorúja el nem gurult a dombok mögé, hogy a hold felszaladjon az ég boltozatára, és megkeresse az éj leple alatt. Nem hagyta abba. Folytatta, mert tudta, ha abbahagyja, én nagyon, de nagyon összetörnék. Kezemet az ág felé nyújtottam, hogy megsimogathassam, ám ekkor megijedt. Nem akarta, hogy hozzáérjek, hiszen akkor szabadsága gyenge kötele elszakadna, s pillanatok alatt semmivé fozzlana. Ezért húzta még jobban össze magát azon az ágon, csak hogy én ezt akkor még nem értettem. Töretlenül közelítettem felé a kezemet, mire ő fogta magát, és felröppent, hogy végleg eltűnhessen a naplementében.

Ez segített át azon a majdnem tragikus eseményen. Soha többet nem álmodtam vele, és már az életben sem talákoztunk. Nem láttam többet azt a félnk és csodálatosan éneklő madárkám, de a dallam örökre a szívembe égte magát.

Brezniczky Ágnes, 11.b

A Dellainey-birtok rejtélye

Kép: Gömöri Flóra

A bajok azzal kezdődtek, hogy az osztály megszavazta, a kirándulás legyen az elátkozott Dellainey-birtokon. A helyről furcsa legendák keringenek. Úgy tartják, az elhunyt Marie Lannie Dellainey bárónő szelleme is ott kísért. Néhány éve a helyet megvette egy gazdag milliárdos, aki felújította a rezidenciát, és a kastély most látogatóközpontként működik.

Igen! Az osztálynak pont egy ilyen helyre kell mennie kirándulni! Nem lehetett volna valami normálisabb úti célt választani? Mondjuk Egert vagy Budapestet? Nem: nekünk a Dellainey-birtokra kellett elutazni!

Az osztályfőnökünk, Óhátiné is elfogadta a döntést, mert már megtanulta, hogy nem jó ellenkezni az osztállyal. A fiúk egyszerűen kibírhatatlanok, és vannak, akiket még mindig nem tudok teljesen komolyan venni, mert olyan hülyeségeket művelnek, hogy az megérne néhány figyelmeztetést. Sajnos a tanárok ebből semmit sem észlelnek.

A kirándulást május tizenharmadikára tették. Mintha nem lett volna elég bajunk azzal, hogy hová is megyünk, az időpont is péntek tizenharmadikára esett! Szerencsére úgy volt, hogy a barátnőim is jönnek, így azt gondoltam, valahogyan el fogom tudni viselni. A kirándulásig két hét maradt hátra, és biztosra vettem, hogy történni fog valami azon a helyen.

Nem tévedtem. A két hét nagyon gyorsan eltelt, és már csak néhány óra választott el minket az indulástól. Barátnőimmal, Elizával és Liával felszálltunk a buszra. Nemsokára elindultunk, és néhány óra múlva meg is érkeztünk a szállásunkra. Már elég későre járt, ezért megbeszéltük, hogy inkább lefekszünk, és másnap fedezzük fel a szellembirtokot. Lepakoltunk, ettünk, majd elfoglaltuk a kastélytól néhány száz méterre fekvő szálláshelyünket.

Rögtön elnyomott az álom, és nagyon erős nyomott hagyott bennem. Álmomban egy erkélyen álltam. Mellettem sötét csuklyába burkolózott alak. Sötét volt, már látszottak a csillagok. Ekkor hirtelen megszólalt az óra, éjfélre járt. Az alak levette a csuklyáját, és elindult felém. Feketeség burkolta be, úgyhogy nem láthattam az arcát. A különös alak megszólalt öblös, ősi hangon, és ezt mondta:

- A nyári lány idetéved, és békét hoz a vidékre. Megleli a fény nagy kardját, és ezzel együtt ősanját. Megküzd majd a gonosszal, minden bajok okozójával. A telihold utolsó sugára aranycsíkot fest hajába, s felfedi kilétét a sötétség előtt. De most már megóvjja őt az ősi erő.

Ezután az alak eltűnt, és csend telepedett az erkélyre. Hirtelen sötét lett, és egy ember ugrott le a balkonra; a kezében sötét acélból kovácsolt, kétélű kard villogott. Egyszerre nehezebbnek éreztem a karomat, és amikor lenéztem, azt láttam, hogy a markom már nem üres. Hosszú, fehér, gyönyörűen megmunkált szablya nyugodott benne, amely elűzte a sötétséget.

A feketeségbe burkolózó ember meglengette a kezét, és vad csatakiáltás kíséretében rám rontott. Én hárítottam a csapást, és óriási kardpárbaj vette kezdetét. Amikor a két penge összeért, szikrázott a levegő. Ekkor felébredtem. Újra az ágyamban feküdtem, és az óra éjfél ütött. Fel kellett kelnem! Felvettem legfényesebb ruháimat, és elindultam a sötéten és üresen álló Dellainey-kastély felé.

Miközben sétáltam, eszembe jutott, mit mondott az erkélyen megjelenő, első csuklyás férfi. Azt értettem, mit jelenthet „a nyári lány”, ugyanis július tizenötödikén születtem, továbbá „idetévedtem”, hiszen éppen erre a birtokra jöttünk kirándulásra. Akkor le mertem volna fogadni, hogy az álmomban látott erkély a kastély egyik erkélye. „A fény nagy kardja” a szablya lehetett, amelyet a kezemben tartottam. De ki az az ősanja? És vajon milyen ősi erőről lehetett szó? A telihold is stimmel, ugyanis a kerek, féhéren ragyogó égitest éppen rám mosolygott odafentről. Már csak azt kellett kiderítenem, kicsoda vagy kicsoda a sötétség. Volt egy olyan érzésem, hogy a sötétség az az ember, aki a kétélű acélkarddal akart megölni.

Ilyen gondolatok közepette mentem át a kastélykerten. Végül megálltam az épület kapuja előtt. Szerencsére nyitva állt, ezért gyorsan besurrantam rajta. Sokáig gondolkodtam, merre induljak, és végül a pincét választottam. Megtaláltam a lefelé vezető ajtót, és leereszkedtem a kastély alagsorába vivő csigalépcsőn. Odalent boroshordók sorakoztak, és további három ajtó. Nem tudtam, melyiken kell bemennem, azonban mielőtt választhattam volna, a fal aranszínben derengett fel, és megjelent egy negyedik ajtó. Már tudtam, hogy az aranszínű ajtót kell választanom. A jelenés „aransárga csíkról” és „a fény nagy kardjáról” beszélt.

Odaléptem, és kinyitottam az ajtót. A helyiségben virágillat terjengett. Nem volt benne más, csak egy baldachinos ágy, egy láda, amelyben régi ruhákat tároltak, és egy asztal, mellette tükörrel. A tükör előtti széken egy hosszú, ősz hajú asszony ült.

Sárga, díszes ruhája régi korokat idézett. A nő megfordult, és rám pillantott. Gyönyörű, barna szeme volt, amely azonban aggodalmat sugárzott. Zavarodottságomban meg sem tudtam szólalni. Szerencsére a bárónő megtette helyettem. Merthogy ő volt Lannie Dellainey bárónő. Láttam már róla képet, onnan tudtam, hogy a Dellainey-birtok közel két évszázada eltűnt tulajdonosa ül előttem. Fura akcentussal beszélt, és ezt mondta:

- Gyermekek, már sok éve várok arra, hogy eljőj! De nincsen sok időnk, mert a sötétség ébredszik, és neked meg kell mérkőznöd vele! Ebben segítségemre lesz a fény kardja, amelyet maga a görög isten Héphasztosz kovácsolt a napistennek, Héliosznak. Egyedül te hozhatsz békét, és csakis te tudod legyőzni a sötétséget! Azzal megjelent a kezében a fehér kard, amelyet az álmomban is láttam. Átnyújtotta nekem. Ekkor értelmet nyert, mit is jelent a „megleli a fény nagy kardját, és ezzel együtt az ősanját”.

- Maga az őszám? – kérdeztem halkán. A nő rám mosolygott, és így felelt:

- Sok évvel ezelőtt megjósolták, hogy Dellainey bárónője legyőzi a sötétséget. Azt gondoltam, hogy én lehetek az, de tévedtem. Nem voltam elég okos. A sötétség Felixbe, a férjembe költözött, és én nem tudtam megállítani, csak úgy, hogy ráomlasztottam a kastély mennyezetét. Miután rájöttem, hogy mit tettem, már késő volt. A lányomat, Melanie-t Budapestre küldtem tanulni, én pedig itt, a kastélyban rejtőztem el. Tudtam, hogy megtalál majd az utódom, aki eljön a kardért, és legyőzni a gonoszt.

Miután meghallottam, hogy Melanie-nak hívják a lányát, már biztosra vettem, hogy az ősz hajú asszony az ősanám, pontosabban az ükanyám, ugyanis az édesanyám nagyanyja francia származású volt, és derengett, hogy talán Melanie-nak hívták.

- Végzek a gonosszal! – fogadkoztam neki. Elkészöntem tőle, és elindultam a lépcsőn felfelé. A kastély előtermében nyitva állt az egyik üveglak, és amikor elmentem előtte, a beömlő holdfénytől furcsán éreztem magamat. Valamiféle fura sejtés ébredt bennem, hogy ha nem sietek, akár a világnak is vége lehet. Nem kellett sokáig mennem, mert a következő folyosón nyitva állt egy ajtó. Az ajtó mögött pedig ott várt rám az álmomban látott erkély. Kiléptem a balkonra, és néhány perc múlva a csuklyás alak is megjelent, akit álmomban láttam. Mormolt valamit, mire a kard felragyogott, és a ruhám egyszeriben átváltozott. A fehér farmeremből és halványkék pólóból hófehér szaténruha lett. Barna hajam egyik tincsében aranycsík világított. Mire visszanéztem, a csuklyás eltűnt. Ahol állt, egy fehér hegyikristály nyaklánc feküdt a földön. Felvettem, és titokban abban reménykedtem, hogy ez lesz az ősi erő, amely megóv majd minden bajtól. Hiszen ha az aranycsík is

megjelent a hajamban, bizonyosan felfedtem magamat ellenfelem előtt.

A nagy elmélkedés közepette észre sem vettem, hogy megérkezett a fekete alak, vagyis a sötétség, akire vártam. Felé nyújtottam a kardomat, és megvilágítottam félhomályban fürdőző arcát. Döbbenet ismertem fel az osztályunk legbunkóbb fiúját, aki nem volt más, mint a tanárok körében hírhedt Velencei Fábián. Gonosz mosoly futott végig az arcán. Így szólt:

- Azt hittem, valami jobbat kapok! Nem gondoltam, hogy téged kell majd legyőznöm, mert nem szokásom lányokra kezet emelni. De ez egyszer kivételt tehetünk. Készülj a halálra, Dellainey Vivien!

Azzal felemelte a fegyverét, és támadásba lendült. Hárítottam, és visszatámadtam, de ő könnyűszerrel kivédte a próbálkozásaimat. Reménytelennek tűnt a helyzet, de nem adtam fel. Tudtam, hogy van még esélyem, és akár nyerhetek is. Eközben megpirkadt, a nap megjelent a látóhatáron. Fábián egyre gyengült, azonban még így is elég erősen vagdalkozott a pengéjével. Amikor a napsugarak elérték az arcomat, új erőre kaptam. Úgy éreztem, az egész világmindenség azt akarja, én nyerjem meg a párbajt. Hirtelen ötlettől vezérelve megpördültem, majd kihasználtam az ellenfelem meglepődését, és kiütöttem a kezéből a kardot, ami csörögve messzire csúszott a kőpadlón. Fábián megszedült, és elesett.

A földön feküdt. Kardomat a torkának szegeztem, majd miután meggyőződtem róla, hogy teljesen fegyvertelen, odaléptem a fegyveréhez, és kettévágtam a saját pengémmel. A fehér fém kettéhasította a feketét, és a kettétört kard elpárolgott. A helyében csak fekete füst maradt. Eltettem a fehér szablyát, aztán lesiettem a pincébe, oda, ahol az imént az ősanyámmal találkoztam. Amikor beléptem, a hölgy már nem ült ott. Az asztalról eltűntek az ékszerek és illatszerek. Az ágymennyezetről cafatokban lógott a baldachin. A földön egy papírlap feküdt, azon pedig csak annyi állt: „Köszönöm”.

Visszasiettem a szálláshelyre, és nem foglalkoztam azzal, hogy egy fehér kard lóg az oldalamon, valamint egy aranycsík díszeleg a hajamban. Átvágtam a kerten, majd a szobámba érve levettem a fegyvert, és elraktam a bőröndömbe. Átöltöztem, azután ledőltem az ágyamra. Akkor sem tudtam volna aludni, ha akarok. Csak feküdtem, és azon tűnődtem, mi lesz velem. Nemsokára kopogtak az ajtón, és a barátnőim léptek be rajta, készen arra, hogy együtt felfedezzük a kastélyt. Felálltam, és egy kicsit összepakoltam, majd újra elindultam – ezúttal a barátnőimmal – a titokzatos és elátkozott Dellainey-birtok felé.

Aeternum békéje

Napfényesebb idő nem is lehetett volna. Az emelvényen Halder tábornok és Publius miniszterelnök állt. A tábornok kitüntetésekkel teli díszegyenruhájában jelent meg aznap, ősz haját a tiszti sapkája takarta, az arcának jobb oldalát harci seb szelte. A miniszterelnök fekete öltönyét választotta öltözékül erre a fajsúlyos napra. Sötétbarna haját szokás szerint hátrasimítva hordta. Kezét a háta mögött összekulcsolva pihentette.

A hangosítást kitűnően megoldották. A miniszterelnök hangja a tér minden szegletébe eljutott, s enyhe visszhang követte minden szavát.

– Föderáció lakosai! – nyitotta az eseményt felszólítással a miniszterelnök. A több tízezres tömeg másodperceken belül teljes csöndben hallgatott. A légió tagjai mozdulatlan vigyázzban álltak. Egyedül a gyenge szellő fütyült.

– Sajnos ezen a napon csak bajlós hírekkel szolgálhatok. A hetekkel ezelőtt történt terrortámadás alapjaiban rázott meg minket; mindannyian egyenlően osztozunk ezen a fájdalomon és gyászon – jelentette ki Publius. – Ám Latium nyomozói fáradhatatlan munkával felderítették, hogy a támadás kitervelője Ibrim Kardakov – folytatta erélyesen. – Ehhez képest a Maretias köztársaság vezetői nekünk hátat fordítva, nyíltan bújtatják a gyanúsítottat, miközben hazugsággal leplezik szándékukat! – emelte fel a kezét, és ezzel párhuzamosan az emberek soraiban felháborodás és haragos érzelmek nyers együttese vetette meg a lábát, mozgolódás látszott. Publius tovább szónokolt, tisztán és hangosan hallatta magát, és a tömeg felett a magaslaton olyan látványt nyújtott, mintha maga a kései Quintus császár vezetné ismét győzelemre a népét egy végső csatában.

– Számtalan próbálkozás után sajnos nem maradt más, mint hogy tűrés helyett hitelt adjunk a szavainknak, és az elhunytakért elégtételt vegyünk! – Elsőprő tapsvihár követte a beszédet. Ha elégedett is volt Publius, örömmek semmi jelét sem mutatta. Még nem volt itt az ideje.

– Ezen válságos időkből egyhangúlag a tapasztalt Halder tábornokot bíztuk meg a létfontosságú feladattal! Erőből egység, egységből béke! – zárta a szavait a miniszterelnök, és a császári légió megkezdte a menetelést.

A Quintus tér ezen a napon tele volt masírozó katonákkal. Sötétszürke egyenruhájukat a végtagjaiknál függőlegesen vörös csíkok borították, a fejüket burkoló, fekete rohamsisakok csak az arcukat mutatták. A hátukon zsák feszült, kezükben puska fénylett. Százak, vagy még inkább ezrek meneteltek szigorú rendben, miközben a két oldalon izgatott tömegek követték őket figyelmükkel. Egy-két virágcsokrot is dobtak a császári légió tagjai elé. A miniszterelnök ellépett a mikrofontól, és csendben figyelemmel kísérte a légiót.

– Azon tűnődöm, hányan fognak hazatérni, tábornok – törte meg a csendet Publius, miközben tovább szemlélte a menetet.

Halder eddig kifejezéstelen arckifejezése unalomba csapott át.

– Attól függ, meddig hajlandó áldozatokat hozni, miniszterelnök – felelte mogorván a tábornok.

– Mondja, maga mit tenne a helyemben? A pályaudvaron történt támadás még mindig nem győzte meg önt? – vont össze a szemöldökét a másik. –

Mindannyiuknak áldozatot kell hozni, tábornok, a Föderáció egyben maradása a tét, ez csak jelent magának valamit!

Halder egy félmosolyt magára erőltetve megrázta a fejét. A miniszterelnök egy szavát sem hitte el.

– Tudja, én már sokadóra vezetek seregeket a harcba, és ismét támadással kell “védekezni”. A háborúban az első áldozat mindig az igazság, miniszterelnök, és ilyenkor hallgatnak a múzsák.

Iron Maiden – Dance of Death

Let me tell you a story to chill the
bones

About a thing that I saw
One night wandering in the everglades
I'd one drink but no more

I was rambling, enjoying the bright
moonlight

Gazing up at the stars
Not aware of a presence so near to me
Watching my every move

Feeling scared and I fell to my knees
As something rushed me from the
trees

Took me to an unholy place
And that is where I fell from grace

Then they summoned me over to join
in with them

To the dance of the dead
Into the circle of fire I followed them
Into the middle I was led

As if time had stopped still I was numb
with fear

But still I wanted to go
And the blaze of the fire did no hurt
upon me

As I walked onto the coals

And I felt I was in a trance
And my spirit was lifted from me
And if only someone had the chance
To witness what happened to me
And I danced and I pranced and I sang
with them

All had death in their eyes
Lifeless figures they were undead all of
them

They had ascended from hell

As I danced with the dead
My free spirit was laughing and howling
down at me

Below my undead body
Just danced the circle of dead

Iron Maiden – Haláltánc

Hadd meséljek el egy vérfagyasztó
történetet

Valamit, aminek szemtanúja voltam
Egy éjszaka, mikor a lápon sétáltam
Csak egy ital csúszott le a torkomon,
nem több

Bolyongtam és élveztem a holdfényt

Bámulván a csillagokat
Nem tudván, hogy a közelből
Lesik minden mozdulatom

Ijedtemben térdre zuhantam,
Valami rám rontott a fák közül

Magával ragadott egy elátkozott helyre
Oda, ahol nincs kegyelem és áldás

Majd hívtak, hogy csatlakozzam

Járjuk el együtt a haláltáncot
Követtem őket a tűz körébe
Bevezettek a kör közepébe

Mintha megállt volna az idő,
zsibbadtam a rémülettől
De még mindig menekülésre készen
A tűz lángja nem sértette testem

Mikor a parázsra léptem

Éreztem, hogy révületbe esem
A lelkem elvált a testemtől
Bárcsak tanúsíthatná valaki
Hogy mi is történt velem
Táncoltam, ugráltam, énekeltem velük

Mindannyiuk szemében halál ült
Élettelen testtel az élőholtak

A pokolból bukkantak elő

Ahogy a holtakkal táncoltam
Szabad lelkem nevetett és üvöltött le
rám

Miközben élőhalott testem
Egyre csak táncolt a holtak körében

Until the time came to reunite us both
My spirit came back down to me
I didn't know if I was alive or dead
As the others all joined in with me

By luck then a skirmish started
And took the attention away from me
When they took their gaze from me
Was the moment that I fled

I ran like hell faster than the wind
But behind I did not glance
One thing that I did not dare
Was to look just straight ahead

When you know that your time has
come around
You know you'll be prepared for it
Say your last goodbyes to everyone
Drink and say a prayer for it

When you're lying in your sleep, when
you're lying in your bed
And you wake from your dreams to go
dancing with the dead
When you're lying in your sleep, when
you're lying in your bed
And you wake from your dreams to go
dancing with the dead

To this day I guess I'll never know
Just why they let me go
But I'll never go dancing no more
'Til I dance with the dead

Mindaddig, míg az idő ismét helyrezökkent
A lelkem visszaszállt testembe
Nem tudtam, holt vagyok-e vagy élő
Mikor a többiek csatlakoztak hozzám

Szerencsére ekkor csetepaté támadt
Így nem figyeltek rám
És amikor már nem bámultak rám
Elérkezett a menekülés pillanata

Gyorsabban szaladtam, mint a szél
Hátra sem pillantva
Rettegtem attól, amit mögöttem láthatok
Folyton csak mereven előre néztem

Mikor tudod, hogy időd a végéhez ért
Tudod, hogy készen állsz majd rá
Ints búcsút mindenkinek
Igyál és mondj egy imát

Amikor alszol és az ágyban fekszel
És felriadsz álmodból, hogy a halottakkal
táncolj
Amikor alszol, amikor az ágyban fekszel
És felriadsz álmodból, hogy a halottakkal
táncolj

Úgy gondolom, már sohasem tudom meg
Miért hagytak elmenni
De táncolni soha többé nem fogok
Míg nem a halál szólít majd táncba

BLACK SABBATH - WAR PIGS

Generals gathered in their masses
Just like witches at black masses
Evil minds that plot destruction
Sorcerers of death's construction
In the fields the bodies burning
As the war machine keeps turning
Death and hatred to mankind
poisoning their brainwashed minds
Oh Lord yeah

Politicians hide themselves away
They only started the war
Why should they go out to fight
They leave that all to the poor

Time will tell on their power minds
Making war just for fun
Treating people just like pawns in chess
Wait 'till their judgment day comes

Now in darkness world stops turning
Ashes where the bodies burning
No more war pigs have the power
Hand of God has struck the hour
Day of judgment God is calling
On their knees, the war pigs crawling
Begging mercies for their sins
Satan laughing spreads his wings
Oh Lord yeah

BLACK SABBATH - HÁBORÚS DISZNÓK

Összegyűltek a tábornokok
Mint miséjükön a boszorkányok
Gonosz elmék, a pusztítás hívei
Halált hozó erők szövetségesei
A csatamezőn megannyi holttest ég
Ahogy tovább gördül a harcigép
Halálra és gyűlöletre kárhoztatják az
emberiséget
Ezzel mérgezve agymosott elméjüket
Ó igen, Uram

A politikusok elrejtőztek
Miután a háborút kirobbantották
Minek mennének ki harcolni?
Ezt inkább mind a szegényekre hagyják

Idővel hatalmuk meginog majd
Csak szórakozásból háborúznak
Úgy tologatnak minket, mint sakktáblán a
parasztokat
Csak várj, eljön még ítéletük napja!

A Föld elsötétült, nem forog, hanem áll
A holttestek helyén csak hamu már
Minden harci disznó elvesztette hatalmát
S megtapasztalta az Úr iszonyú haragját
Isten szólít, eljött az ítélet napja
Eléje csúszik minden harci disznó térdre
rogyva
Bűneiket bánva remélnék könyörületet
A sátán széttárja a szárnyait és nevet
Ó igen, Uram

RIVERS- I will follow you

You're on my mind
All you ever do is spin
In circles around my head
With no beginning and no ending
You've got my heart
I'll follow if it runs away
Cause every time I've ever chased it
It led me back into your arms
And there I stayed

Hey little girl with the crooked smile
You got a love so warm, make a heart
run wild

You make me want you babe
Hey little girl set my soul on fire
You're the gasoline, my one desire
You make it worth the chase

REF:

I will follow you
To the end of the world
With you

Jump off the edge
Oh oh oh oh ohhhh ooo

You caught my eye
Pretended to look away
I made up an excuse
Cause I needed something to say

RIVERS-Követni foglak

Az eszemben jársz,
Folyamatosan forogsz
Körözöl a fejem körül
Kezdet és vég nélkül
A szívem a tiéd
Követni fogom, még ha el is szökik
Hiszen bármikor követtem
Visszavezetett a karjaid közé
És ott is maradtam

Hé, ferde mosolyú kislány
Oly forró a szerelmed, megvadítja a
szíveket

Eléred, hogy akarjalak, édes
Hé, kislány, tüzeld fel a lelkem
Te vagy az gázolaj, egyetlen vágyam
Miattad a küzdés is megéri

REF:

Követni foglak
A világ végéig
Csak veled

Ugorj le a peremről
Ó ó ó ó, úúú

Megpillantottalak
És tettettem, hogy elkapom a fejem
Kitaláltam egy ürügyet
Hogy beszélhesek veled

Hey little girl with the crooked smile
You got a love so warm, make a heart
run wild

You make me wanna stay
Hey little girl set my soul on fire
You're the gasoline, my one desire
You make it worth the chase

REF

Hey little girl, it's too much to take
And the weight alone is enough to break
You make it go away

REF

Hé, ferde mosolyú kislány
Oly forró a szerelmed, megvadítja a
szíveket

Eléred, hogy akarjalak, édes
Hé, kislány, tüzeld fel a lelkem
Te vagy az gázolaj, egyetlen vágyam
Miattad a küzdés is megéri

REF

Hé, kislány a világ túl nehéz lesz
És egyedül a súly tönkretesz
Te enyhítheted

REF

ADAM LAMBERT - TWO FUX

I only trust my tarot cards
Pink flamingos in my yard
People think that I'm from Mars
Whatever

Only smoke that holy green
High above the big machine
Not attached to anything
Whatever

I got that magic you call ADD
Rep for them aliens different like
me

REF:

If you think that what I do and how I
live's too much
I don't really really give two fux
If you think that what I say and
what I give ain't love
I don't really really give two fux
Here, right here, right here
Namaste right here, right here,
right here
Ooh ooh ooh

ADAM LAMBERT - Lesz*rom

Csak a tarot kártyáimban bízom
Kertemben rózsaszín flamingók
Azt hiszik, Marslakó vagyok
Kit érdekel?

Csak egyet szívok, a szent zöldet
Magasan a nagy gép felett
Semmihez sem kötődve
Kit érdekel?

Elvarázsolt vagyok, de te ADD-nek hívod
Jaj, azoknak a tőlem különböző
idegeneknek.

REF:

Ha szerinted túlzás, amit teszek és
ahogyan élek,
Erre én igazán rá se hederíték.
Ha szerinted amit mondok és adok, az
nem szerelem.
Akkor én rád se hederíték.
Itt, pont itt, pont itt
Namaste, pont itt, pont itt,
pont itt
Ooh ooh ooh

I'm the center of a crowded room
I might as well be on the moon
(Yeah, yeah)
Searching for that one or two
Who get it (Oh, yeah)
You see me talking to myself
Cause no one gets me like myself
I've been this way since I was twelve
I get it

I got that magic you call OCD
Rep for them aliens different like me

REF

One shot for my enemies
In the end it ain't that deep (It ain't
that deep, girl)
Imma get my inner peace
In leather (Ow!)

REF

Én vagyok zsúfolt szoba központja
De akár a Holdon is lehetnék
(Jaja!)

Keresem azt az egyet vagy kettőt,
Aki érti

Látod magamban beszélek
Hisz senki sem ért meg úgy, mint én magam
Így élek 12 elmúltam
Megerterm

Elvarázsolt vagyok, de te OCD-nek hívod Jaj,
azoknak a tőlem különböző idegeneknek.

REF

Egy golyót az ellenségeimnek
A végén nem is túl mély (Nem túl mély,
kislány)
Megkeresem a lelki békém
Bőrcucuban (Jau!)

REF

KEVIN YOUNG: *Negative*

Wake to find everything black
what was white, all the vice
versa—white maids on TV, black

sitcoms that star white dwarfs
cute as pearl buttons. Black Presidents,
Black Houses. White horse

candidates. All bleach burns
clothes black. Drive roads
white as you are, white songs

on the radio stolen by black bands
like secret pancake recipes, white
back-up
singers, ball-players & boxers all

white as tar. Feathers on chickens
dark as everything, boiling in the pot
that called the kettle honky. Even

whites of the eye turn dark, pupils
clear & changing as a cat's.
Is this what we've wanted

& waited for? to see snow
covering everything black
as Christmas, dark pages written

KEVIN YOUNG: *Negatív*

Felébredtem, és minden, ami fehér volt,
fekete lett, az egész oda-visszaság- fehér
cselédek a tévében, fekete

sitcomok, amelyekben fehér törpék
játszanak, cuki kis törpék, mint a
gyöngyház gombok. Fekete Elnökök,
Fekete Házak. Fehér ló

jelöltek. A hipó feketére marja a ruhákat.
Olyan fehér utakon vezetek, mint a bőröd,
fehér számok

szólnak a rádióban, amelyeket a fekete
bandák fehérrektől loptak, éppúgy, mint a
titkos palacsintarecepteket. Fehér
vokalisták, kosarasok és bokszolók

mind fehérék, mint a kátrány. A csirkék
tolla sötét, mint az éjféli, a fazékban fő,
amely beszólt a vízforralónak, hogy fehér.

Még

a szemünk fehérje is fekete, pupillánk
tisztá és váltakozó, mint a macskáé.
Ez az, amit akartunk és

amire vártunk? Hogy láthassuk a havat,
amely mindent feketére fed, mint a
Karácsony, sötét,

white upon? All our eclipses bright,
dark stars shooting across pale
sky, glowing like ash in fire, shower

fehérrel teleírt oldalakat? Minden
napfogyatkozásunk világos, sötét
hullócsillagok szelik át a sápadt eget,
és ragyognak, mint a hamu a tűzben,
és zúdulnak

every skin. Only money keeps
green, still grows & burns like grass
under dark daylight.

minden bőrre. Csakis a pénz marad
zöld, folyamatosan nő és ég, mint a fű
a sötét nappalokon.

FRANCISCO X.
ALARCÓN: *Words*
are Birds

words
are birds
that arrive
with books
and spring

they
love
clouds
the wind
and trees

some words
are messengers
that come
from far away
from distant lands

for them
there are
no borders
only stars
moon and sun

some words
are familiar
like canaries
others are exotic
like the quetzal bird

FRANCISCO X.
ALARCÓN: *A szavak*
madarak

A szavak
madarak,
melyek könyvekkel
és a tavasszal
érkeznek.

Imádják
a felhőket,
a szelet
és
a fákat.

Néhány szó
üzenet,
amely
messziről,
egy távoli földről érkezik.

Számukra,
nincs határ
csak
a csillagok,
a Hold és a Nap

Néhány szó,
ismerős,
akár a kanárik,
a többi pedig egzotikus
mint a kvézál madár.

some can stand
the cold
others migrate
with the sun
to the south

some words
die
caged—
they're difficult
to translate

and others
build nests
have chicks
warm them
feed them

teach them
how to fly
and one day
they go away
in flocks

the letters
on this page
are the prints
they leave
by the sea

Néhányuk
bírja a hideget,
a többi pedig
elvándorol a Nappal
Dél felé.

Néhány szó
kalitkában
hal meg —
nehéz őket
lefordítani.

És a többi
fészket rak,
utódokat nemz,
melegen tartja
és táplálja őket.

Megtanítja őket
repülni,
és egy nap
elmennek
a rajjal.

A betűk
ezen az oldalon
azok a nyomok,
amelyeket
a tengerparton hagynak.

Black Veil Brides- Black Veil Brides- In the End Végül

In the End as you fade into the night
Who will tell the story of your life?

In the End as my soul's laid to rest what is
left of my body?

Or am I just a shell?

I have fought and with flesh and blood I
commanded an army

Through it all I have given my heart for a
moment of glory

I gave it all

In the End as you fade into the night
Who will tell the story of your life?

And who will remember your last goodbye?

'Cause it's the end and I'm not afraid

I'm not afraid to die

Born a saint but with every sin I still want to
be holy

I will live again

Who we are isn't how we live we are more
than our bodies

If I fall I will rise back up and relive my glory

Who will remember this last goodbye?

'Cause it's the end and I'm not afraid

I'm not afraid to die

Végül, ahogy eltűnsz az éjszakába
Ki fogja elmesélni életed történetét?

Végül, ahogy a lelkem örök nyugovóra
tér, mi marad a testemből?

Vagy egy héj vagyok csupán?

Harcoltam; hússal és vérrel vezettem
egy hadat

Mindeközben egy pillanatnyi dicsőségért
odaadtam a szívemet

Odaadtam mindent

Végül, ahogy eltűnsz az éjszakába
Ki fogja elmesélni életed történetét?

És ki fog emlékezni az utolsó búcsúdra?

Mert elérkezett a vég, és én nem félek

Én nem félek meghalni

Szentnek születtem, és minden
bűnömmel továbbra is szent akarok lenni
Újra élni fogok

Nem azok vagyunk, ahogyan élünk,
többek vagyunk a testünkknél

Ha elbukok, megint felemelkedem, és
újraélem a dicsőségemet

Ki fog emlékezni erre az utolsó búcsúra?

Mert elérkezett a vég, és én nem félek

Én nem félek meghalni

Black Veil Brides- Heart of Fire

Driving through this world unknown,
I've built my life on broken bones
Not living for this anymore,
you want a fight ... I'll bring a war
I feel alive inside
I won't be terrorized.
I'll take all the blame

This Heart of Fire is burning proud
I am every dream you lost and never
found

This Heart of Fire is stronger now
Build your walls but you can't keep me
out
I'll burn them down

I am every vow you broke, they left for
dead and turned to smoke
Arm yourself with words of hate, I'm
ripping through the souls you take
I feel alive inside I won't be terrorized.
I'll stand up to the pain

Let's burn it down!

Black Veil Brides- Tűzszív

Csak futottam ezen az ismeretlen világon át
Törött csontokból építettem életpalotát,
Eddig kiszolgáltalak, de többé nem leszek az,
Verekedni akarsz? ... Hát háborút kapsz!
Érzem, élek legbelül
Nem hagyom, hogy te kerekedj felül.
Mindent magamra vállalok

Ez a Tűzszív büszkén ég
Én vagyok minden álmom, amit elvesztettél

Ez a Tűzszív erősebb már
Építsd fel falaidat, de nem tarthat kinn zár

Leégetem őket

Én vagyok minden megszegett ígéreted,
mit halni hagytál és füstként tűnt el
A gyűlölet szavait kovácsold fegyvereddé
áttörök a lelkeken, amiket elvettél
Érzem, élek belül.....
Szembeszállok a fájdalommal

Égessük le!

Black Veil Brides- I am Bulletproof

Here we go
Holding onto lies, holding onto ties that
vanished
Cut the rope
And fall into the sky, the devil filled our
minds with sadness
The world's a gun and I've been aiming
all my life

Got something to live for, I know that I
wont surrender
A warrior of youth
I'm taking over a shot to the new world
order
I am Bulletproof

Here I go
Another prison flight another perfect sky
I damaged
Now I know
Just who created life and why I set my
sights to save it
The world's a gun and I've been aiming
all my life

And as they take their final breath, I
have built the truth
I'm taking over a shot to the new world
order
I am Bulletproof

Black Veil Brides- Golyóálló vagyok

Itt jövünk
Hazugságokba így kapaszkodunk,
eltűnt kötelékekbe így fogódzunk
Vágd el a kötelet
És zuhanj az égbe, a gonosz eltöltött
minket bánattal
A világ egy pisztoly és én egész
életemben célzok

Van valamim, amiért élek, tudom, nem
fogok meghátrálni
A fiatalság harcosa
Átveszem az irányítást, kap egy golyót
az új világrend
Golyóálló vagyok

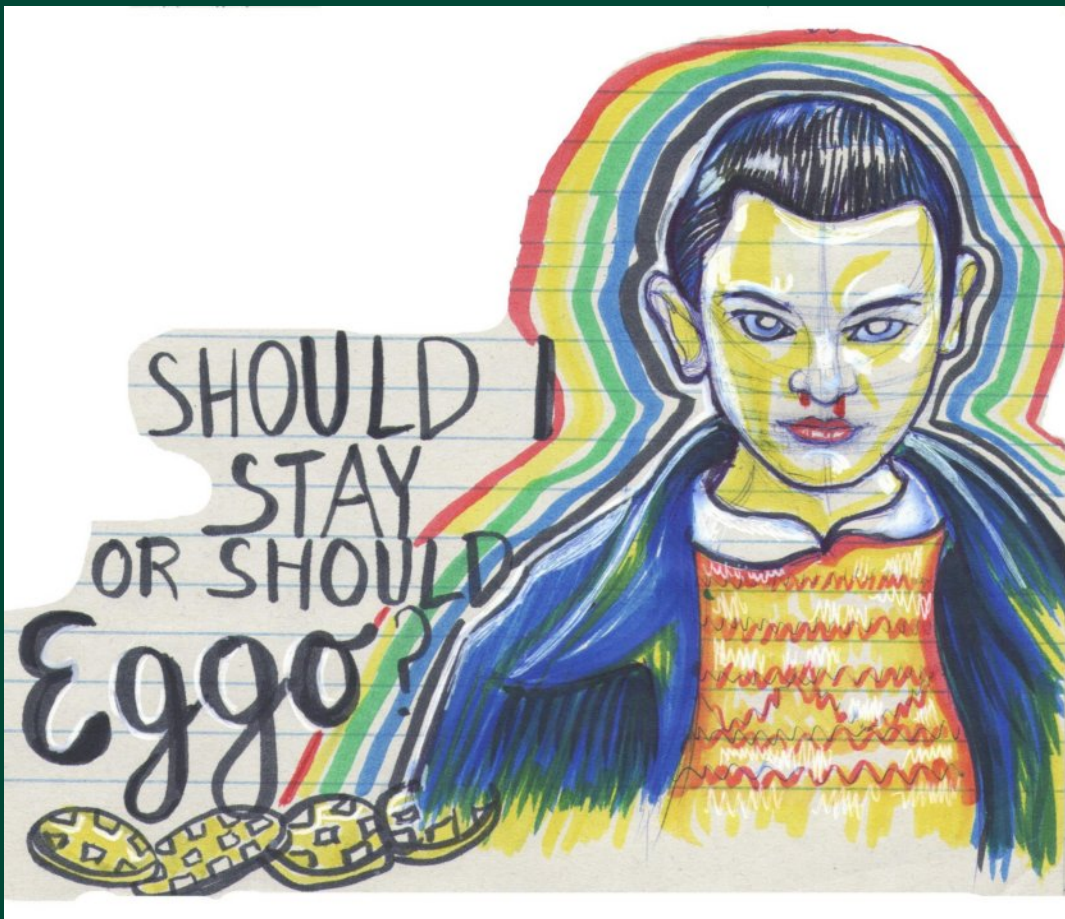
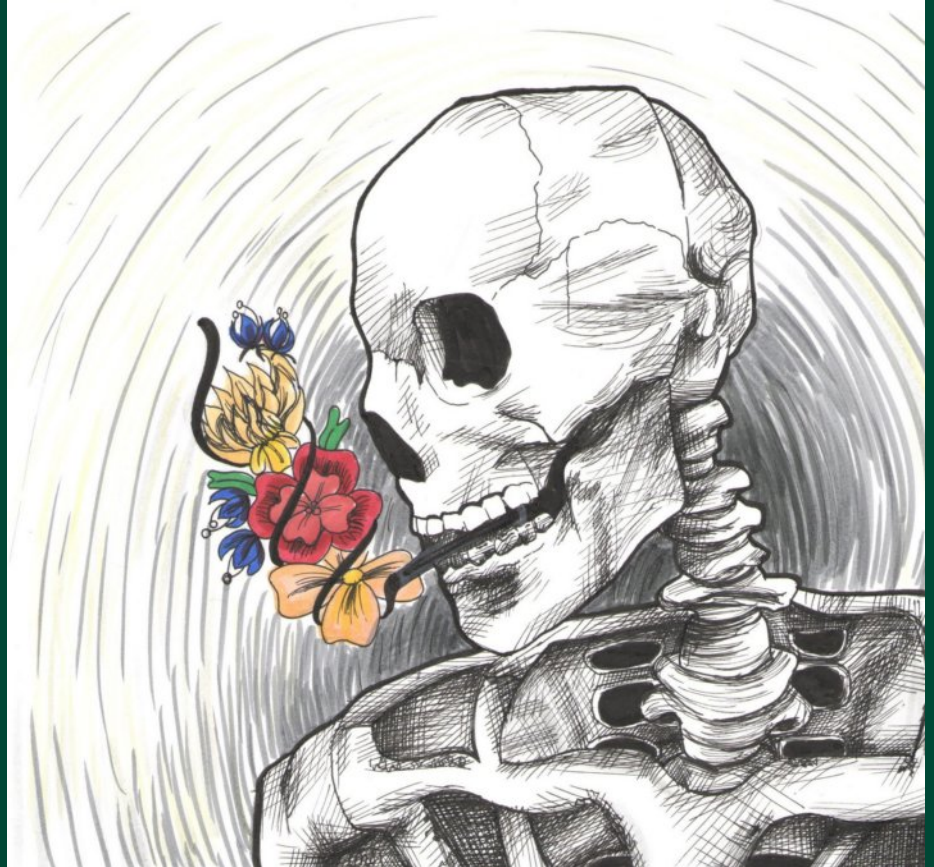
Itt jövök
Még egy börtönszökés, még egy
tökéletes ég, amit tönkretettem
Most már tudom
Ki alkotta az életet és miért határoztam
el hogy megmentem
A világ egy pisztoly és én egész
életemben élezok

És ahogy utolsót lélegeznek,
felépítettem az igazságot
Átveszem az irányítást, kap egy golyót
az új világrend
Golyóálló vagyok

Nem ART

Lények és ének

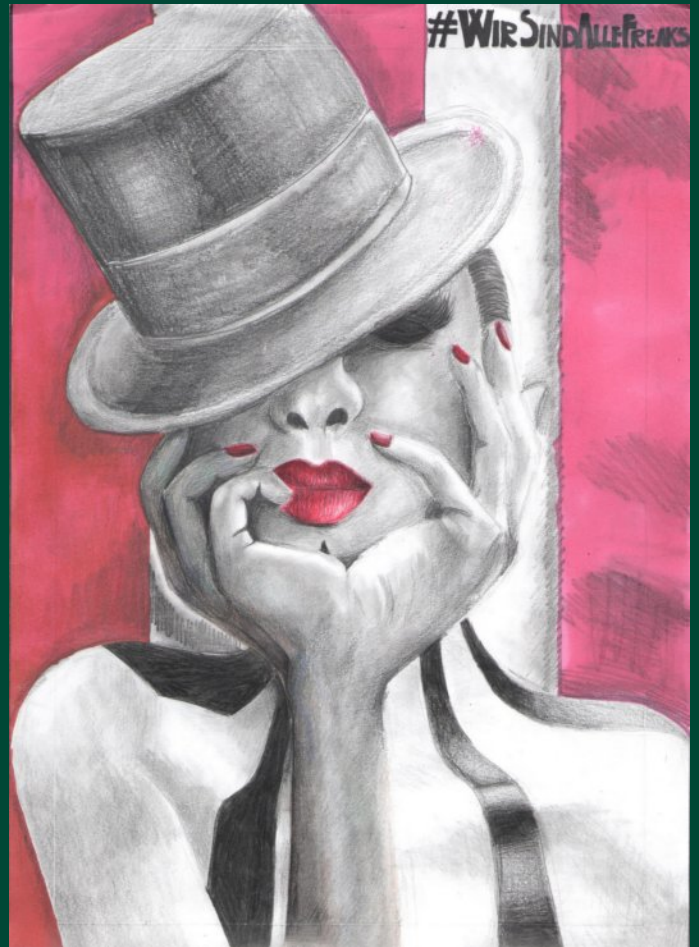
Skull

Eggo

Helena

Wir sind

Hipszter Kossuth

Chiaroscuro - fény és árnyék

Ajánlók

Egy küzdelmes szerelem története

A Testről és Lélekről című film rendkívül felkavaró és gondolatébresztő volt számomra. Bár részletesebben nem tanulmányoztam a filmtörténetét, mégis a mai magyar filmek jellegzetességeit sejtem benne. Sok pontban emlékeztet a Liza, a rókatündérre. Például az állatszimbolika, a különc főszereplő és a “retró” környezet mindkét filmben felfedezhető.

A történet egy sertéstelepen kezdődik, ahová új minőségellenőr érkezik. A nő nagyon furcsán, visszahúzódóan viselkedik, nem igazán tud beilleszkedni a telep mikrotársadalmába. Megismerkedik Endrével, aki a helyi gazdasági igazgató, és elkezdődik kettejük bensőséges kapcsolata.

A főszereplő (Marika) valószínűleg hiperérzékeny, a jelenség hátrányait és előnyeit egyaránt személyiségében hordozva. Egyfolytában küzd a saját korlátaival, kilép a komfortzónájából, és egy hatalmas fejlődésen megy keresztül, annak minden viszontagságát mélyen megélve.

Álombeli társa, Endre, hasonlóan nagy utat jár be. Felfedezi Marikában a megismételhetetlen értékeket, és bölcsen, nyugodt kitartással közelít hozzá. A film zenéje is nagyon különleges; kitűnően átadja azt a finomságot, ami a főszereplők kapcsolatát jellemzi, és gyakran felhívja a figyelmünket arra, hogy valami újabb, elsőre aprónak tűnő, de nagyon is lényeges csodának vagyunk tanúi. A filmben tapasztalható elnyújtott időt, a lassan folyó cselekményt a valódi vízcsobogás vagy éppen vércsepegés kíséri, és ezek a folyamatok a történet végéig szinkronban maradnak az eseményekkel. A film hangzásvilága önálló esztétikai élményt nyújt.

Összegezve a film szinte pszichoanalitikus módon tárja fel a két főszereplő lelki világát, féltékenységét, bátorságát, kíváncsiságát és elszántságát, sikereit vagy éppen bukásait a boldogságért folytatott harcban.

Annak ajánlanám a filmet, aki nyitott egy felforgató élményre. Kellő iróniával és humorérzékkel nagyon tartalmas két órában lehet részünk, ha megengedjük magunknak, hogy átéljük az erdő csendjét, és elmeditáljunk a legapróbb rezdülések felett is.

Hair

A Hair (1979) Miloš Forman cseh filmrendező, az azonos című musicalen alapuló, világhírű alkotása, és a hippie éra egyik összegző alkotásává vált. Főszerepet játszik benne a zene, a tánc, valamint a szerelem és a szabadság ideái, illetve a vietnami háború elleni tiltakozás.

A film az 1960-as évek végén, a vietnami háború idején játszódik. Claude Bukowski, egy vidéki fiatal férfi megkapja behívóját a hadseregbe, ezért New Yorkba utazik. Itt ismerkedik meg a hippiként élő Bergerrel és annak barátaival, akik bevezetik Claude-ot a saját világukba: megmutatják számára a szabadságot, a társadalmon kívüli, kötetlen életet, de a barátságot és a felelősségvállalást is. A történetben Claude beleszeret egy felső középosztálybéli lányba, Sheilába, aki majd otthagyja a családját és a hippikhez csatlakozik szerelme, Claude miatt. A behívás idejének eljöttével Berger megy el, megbeszélve Claude-dal, hogy miután elbúcsúzott Sheilától, lecseréli őt. Claude elindul, de sajnos későn ér oda, és a repülőgép addigra már felszállt az új katonákkal. A film a „Let the Sunshine in” című híres dallal ér véget; ezen kívül láthatjuk George Berger sírját, és a vietnámi háború véget érése felett érzett örömet.

A film a fordulatos cselekményen, a humoron és a magával ragadó zenén kívül komoly társadalomkritikát is tartalmaz. Felmutatja a faji előítélet és a burzsoázia megnyilvánulásait, valamint a társadalmi képmutatást és az értelmetlen konvenciókat.

A faji előítélet és azáltal a diszkrimináció erősen jelen van a filmben, amely azt mutatja be, hogy ez a gondolkodásmód nem helyes, és hogy az emberek teljes mértékben egyenértékűek. Mindezt két dal is jól példázza, a „Black Boys” és a „White Boys”. A két dal lényege, hogy az elsőt europid lányok, míg a másodikat negrid lányok éneklék, ezzel utalva az erkölcsileg is elfogadott egyenlőségre. A másik dolog, amire rámutat a film, az a társadalmi szintek közötti nagy szakadék, itt most a hippik és a polgári elit ellentétére leszűkítve. A filmben ezt az ellentétet a lány szerelemből elkövetett átállása oldja fel. A filmnek ez a szegmense is az egyenlőség fontosságra utal, arra, hogy társadalmi és pénzügyi helyzettől függetlenül mindenkit egyenlő jogok illetnek meg. Említésre méltó még az, hogy a hippik már látják ezt az egyenlőséget, de a felső középosztály képviselői még nem. A harmadik tény, ami miatt úgy gondolom, hogy a filmnek van erkölcsi mondanivalója, az, amit Claude a film végén tesz. A Bergerrel kötött megállapodás után megtehetette volna, hogy otthagyja a barátját és az életet választja. Ám ehelyett a megbeszéltek alapján, a szerelmétől való elbúcsúzás után, hazafiassággal átszellemülve a nemzet védelmét választja. Csakhogy a katonák hamarabbi útra kelése miatt a tervét már nem valósíthatja meg.

Horgos Patrick, 11.c

Aprók
hirdetése:
általános
iskoláinkból
jelentik

Igazán aranyos lett az „Aranyos” Énekkar!

Az Arany János téri feladatellátási hely énekkara nagyon szépen és eredményesen szerepelt április 21-én Debrecenben, az Éneklő Ifjúság minősítő hangversenyen. A szorgalmas munka meghozta az eredményt: arany minősítést kapott a kórus, valamint az egységes hangzásért és tiszta intonációért a Magyar Kórusok, Zenekarok és Népzenei Együttesek Szövetsége-KÓTA külön elismerésben részesítette az énekkart. Kórusvezető: Kádárné Tóth Anna

2018. április 14-én, Hajdúnánáson rendezték meg a XXVII. Weöres Sándor Gyermekszínházi Fesztivált, amelyen intézményünk Arany János téri feladatellátási helyének Katedra Színházi Műhelye felső tagozatos színjátszóival vett részt. Párhuzamok című előadásukat „Arany minősítéssel” jutalmazta a szakmai zsűri, és továbbjutottak a május 12-én Kisvárdára tervezett regionális fordulóra.

Színjátszók: Antal-Szalmás Eszter, Csécsi Klára, Erdős Csenge, Erdős Viktória, Felföldi Péter, Forási Bianka, Illés Zoltán, Kassai Adél, Kocsis Martin, Kormány Dávid, Ménes Gréta, Molnár Vivien, Parti Renáta, Podgornik Anna, Reven Dorka, Sustyák Janka, Szabó Luca, Tier Orsolya, Vitkovics Kristóf. A színdarabot írta és rendezte: Józai Zoltán drámapedagógus.

Arany-napok

Az Arany-napokon játékos humán vetélkedőn vettek részt az „aranyos” diákok. Előzetes feladatként a gyerekek a következő szavakra faraghattak rímeket: járda, eső, hajszárító, virág, kulcs.

Következzék egy kis szemezgetés az ötletes versekből. Helyezz el némi törzsszöveget

Kovács Tímea, Marsai Nóra Ibolya 7. m

Kopog az eső a járdán,
kulccsal zárom az ajtóm zárját,
kezemben virág,
hajam hajszárítóért kiált.

A virágot vázába teszem,
olyan szép, hogy megáll az eszem,
a barátnőmnek szánom,
holnapi születésnapját várom.

Tóth Ákos, Nagy Gergely, 7. m

Az eső esik, a járda vizes,
a barátom meg kicsinyes.
Tegnap a kulcs nem fordult el,
csak egy kis lendülettel.

A hajszárító sem működött,
de egy hét után hősködött.
A virágom még mindig szeret,
mert neki adtam a szívemet.

Rontó Fióna, Kaprinyák Bendegúz 7. m

Életem virágán
sétáltam a járdán,
napos volt az idő,
nem esett az eső.

Otthon várt a dáridó,
mert rossz volt a hajszárító,
de a helyzet kulcsa,
hogy fodrázom, a Julcsa!”

Héjja Dorka, Tóth Anna Gabriella 7.m:

A kicsiny virág

Csendben lépkedtem az esőben a
járdán,
felvidult a lelkem virágokat látván.
Egy virág az esőben szirmát bontogatta,
letéptem és felkaptam. – Jó lesz
otthonomba!

Hazaérve elázva kulcsomat kerestem,
amint megtaláltam, zárba illesztettem.
Kicsiny virágomat egy vázába tettem,
sietségemben a hajszárítót levertem.

Jenei Liza 7. m: Elkezdődik a nap

Kulccsal zárva,
járdára lépve,
esőtől ázva
kirakathoz értem.

Üvegen belesve,
hajszárítót látva,
napsütésben száradva
virágot szedtem.

Illyés Laura 7. m: A tél

Sír a virág, elmegy a nyár,
jön a tél, az eső, a dér,
hazafelé baktatva a járdán
tuti, elhagyod a kesztyűd párját.

Miközben a kulcsodért matatsz,
tudod, hogy vizes a hajad.
Kellemetlen ez az érzés,
jön a hajszárító, nem is kérdés!

Erdős Viktória, Hadházy Zsófia 6. n: Apukám egy napja

Virágot szedtem tegnap este,
még jó, hogy apukám le nem nyeste.
Helyette inkább megmosta a haját,
és hajszárítóval megszáritotta magát.

A járdán járkált, az eső esett,
a lakáskulcs eztán a földre esett.
Nem vette észre, bement a házba,
és lett egy szép 36 fokos láza.

Juhász Éva Vivien, Lippai Panna 6. n

Virágos réten jártam,
járda mellett vártam,
kilátszott a bokám, majd megfagytam,
komám!

Eleredt az eső,
nem volt nálam ernyő,
zsebemben a kulcsom, hajszárítóm a
pulton.

Gyarmati Lilla, Vályogos Viktória Éva 5. n: Rímeső

Nyári eső gyorsan illan,
járda vize meg-megcsillan.
Vizes virág, nedves virág,
ugyan mit rejt a ládikánk?

Jaj a kulcs! S tombolok!
Vajon mire gondolok?
Hajszárító, ha volna,
a kedvem is jobb volna!

Szoóh Vivien, Varró Ágnes 5. n

Megyek a járdán, szedem a lábam,
virágot szedek a jó anyámnak,
nézem a felhőt, hogy lesz-e eső
és várom a testvéremet, Jenőt.

Otthon átadjuk a szép virágot,
ez a kulcs a szeretet világhoz.
Vége lett e versnek, sajnálom, de
nem került bele a hajszárítóm
nyele. 65

Török Nándor, Kovács Dániel 5. n

Az iskolába menet sétáltam a járdán,
eszembe jutott, hogy nem hoztam a
pénztárcám.

Eleredt az eső is, futni kezdtem a házba,
nem találtam a kulcsom, ott álltam bőrig
ázva.

Hiába csengettem, anyukám nem hallotta,
hiszen fekete loboncát éppen hajszárítózta.
Megfogadtam, hogy többé nem
kedveskedek virággal,
ha már így kibabrált, drága, kicsi
fiával. Helyezz el némi törzsszöveget

Remenyik Eszter, Kiss Szonja 5. n:

Hang-vihar

Fúj a szél, mint a hajszárító,
jöhetne már valami jó!
Esik eső, de jégeső,
mintha kulcs potyogna, dermesztő!

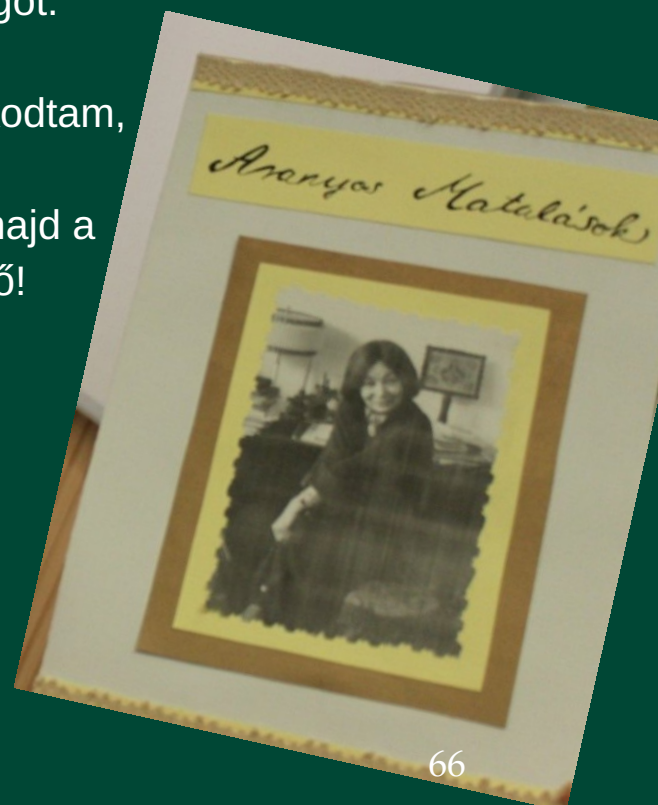
Járda szélén kis virág,
vigyázz, meg ne fázz!
Hangok, színek, fák, virágok,
így a legjobb, hogyha látjuk!

Senk Marcell, Jánki Péter 5. n

Délben a kertben ültem,
miközben a hajszárítóval
a hajamat belőttem.

Megpillantottam egy gyönyörű virágot és elképzeltem
kulcs nélkül a világot.

Miközben így gondolkodtam,
eleredt az eső,
remélem, egyszer majd a
fejem lágya benő!

Erdős Viktória: Látó-kövek

(Monda)

A tatárjárás korában IV. Béla a vereséges Muhi csata után Buda felé menekült a Bükkön át. Látott ekkor egy hegyet és gondolta, felmászik rá, hogy megnézzze, követi-e az ellenség.

Mikor fölért, észrevett két hatalmas sziklát, ahonnan belátta a völgyet. Fölállt rájuk, és ekkor már nem csak a tájat látta maga előtt, hanem az országot a tatárok pusztítása után. Azt is felfedezte, mit kell tennie, hogy megvédje az országot. Erős kővárakat kell építenie egy újabb tatártámadás ellen, amit később meg is valósított. Uralkodása során sokszor visszatért ide, amikor fontos döntést kellett hoznia vagy nem tudta, mit csináljon.

Ezeket a sziklákat el is nevezte Látó-köveknek, mert itt vált számára láthatóvá a jövő. Helyezz el némi törzsszöveget

Gyarmati Lilla: A szorgos hangya

(Mese)

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy szorgos hangya. Ez a hangya minden nap ki-be járkált a bolyból, hogy morzsákat és bogyókat gyűjtsön. Ki a bolyból, be egy piknikkosárba felkapni egy darab kekszet. Ki a kosárból, be a bolyba... Ez így ment minden nap. Egyszer a hangyakerálynő megbetegedett.

A bolyt a hangyakerálynő irányítja, és ő hozza világra az utódokat. Ha ő nincs, a boly majdnem biztosan elpusztul.

A legbátrabb hangyák keltek útra, hogy orvosságot találjanak királynőjüknek, de mind üres kézzel tértek vissza, sőt, volt olyan, aki vissza sem tért, és az örök hangyamezőkön élt tovább.

És a mi szorgos hangyánk? Ő most egy szatyorban szaladgál, ehető morzsák után kutatva. Éppen egy műanyag flakonban mászik fel a kijárat felé, melyre fekete betűkkel a Coca Cola felirat van ráírva, de hangyánk nem tud olvasni, így rá sem hederít.

Csak hogy a kupak nem volt rendesen rátekerve, és a cukros léből valamennyi kifolyt, a hangya pedig pont belesétált. Véletlenül megkóstolta és láss csodát! A hangya teljesen feltöltődött energiával. Megtalálta hát az orvosságot a királynő betegségére!

Gyorsan beszaladt a hangyabolyba, majd pár perc múlva az ünneplő hangyák élén tért vissza a szatyorhoz, hogy feltölthessék csipkebogyókulacsaikat.

A királynő meggyógyult, és a szorgos hangya neve belekerült a történelemkönyvekbe.

A szorgos hangya most is él, ha meg nem halt. Aki nem hiszi, járjon utána!

Korláth Iván: A törpe kutya

(Mese)

Egyszer volt, hol nem volt, volt egy törpe kutya. Akkora volt, mint egy mókus, vagy még annál is kisebb. Nagyon sokan csúfolták szegényt!

Egyszer, egy szép tavaszi napon az erdőben sétált és élelmet keresett. Nézelődött jobbra, balra, amikor hirtelen megpillantott egy gyönyörű tündért. A tündér hosszú, fehér köpenyt viselt és varázspálcát tartott a kezében.

— Szervusz, kiskutya! — szólította meg kedvesen a tündér.

— Szia, tündér! — felelt a kutya. Segíthetek neked?

— Átutazóban vagyok, a rokonomhoz, Szélanyóhoz tartok. Nagy bosszúság érte szegényt, elveszítette a szélkristályát. Segítenem kell neki megkeresni.

— Szerencséd van, mert reggel láttam a szarkát, szájában egy kristállyal, délre tartott.

— Köszönöm a segítséget! Amiért ilyen kedves voltál, kívánhatsz tőlem hármat. Néhány percet gondolkodott a kutya, és már meg is volt az első kívánsága.

— Szeretnék egy nyakörvet drágakövekkel kirakva.

A tündér suhintott egyet a pálcájával, és a kiskutya nyakán ott volt a nyakörv.

A második kívánságra sem kellett sokat várni. Kapott egy óriási kutyaházat.

A harmadik kívánságon már sokat gondolkodott. Végül arra jutott, milyen jó lenne, ha nagykutya lenne. A tündér persze ezt is teljesítette.

Még aznap híre ment az erdőben, hogy mi történt vele. Mindenki a barátja akart lenni, ő lett az erdő legismertebb állata. Talán még most is él, ha meg nem halt.

József Attila: Születésnapomra Parafrázis

Tizennégy éves lettem én,
a fejem is elég kemény.
Szerény,
s enyém.

Ajándékot nem adok,
sokkal inkább én kapok,
Icit-
Picit.

Felvételit most írtam,
Helyem meg is találtam.
Merre?
Erre.

Rengeteget tanultam,
eredményem meghoztam.
Ügyes,
ürügyes.

Felvettek mindenhova,
jövök, biológia.
Orvos,
okos.

Kémia is érdekel,
elég sok kísérlettel.
Robban,
koppan.

Rajzoló és írók is,
Néha napján sírok is.
Csöpp,
csöpp.

Mi is leszek?-jó kérdés
Nagy leszek, nem tévedés.
Csupa
buta.

Keresem a választ
Túl sok mindent áraszt.
Lök,
bök.

Egyszer majd meglelem,
ha meg nem keresem.
Eszem
vesztem.

Pünkösd

A pünkösd a húsvét utáni 7. vasárnapon és hétfőn tartott keresztény ünnep, amelyen a kereszténység a Szentlélek kiáradását ünnepli meg.

A Szentlélek az Atya és a Fiú kölcsönös szeretetének végpontja, áradása; ez a kiáradás. A Szentlélek ezen a napon áradt ki Jézus tanítványaira, az apostolokra, és ezzel a napot új tartalommal töltötte meg a keresztények számára.

A Szentlélek pünkösd napján áradt ki Jézus Krisztus anyjára, Szűz Máriára, valamint az apostolokra. (Limbourg fivérek: Les Très Riches Heures kódex, 15. század)

Eredete:

Eredete az ószövetségi zsidó ünnep, héber nyelven Sávuót, a törvényadás emléknapja és az új kenyér ünnepe. Húsvét után az ötvenedik napon tartják, így pünkösdvasárnap (a nyugati kereszténységben) legkorábbi lehetséges dátuma május 10., a legkésőbbi pedig június 13.

Görög nevének a jelentése is 50, a magyar pünkösd szó ebből származik. Hasonlóan a húsvéhoz, egész héten át tart, de csak két nap nyilvános ünnep. Bár pünkösdöt ünnepként csak a 2. században említik ókori keresztény írók, ünneplése egyidős az egyházzal, tehát az apostolok idejéből való. A bérálás szentségét hagyományosan pünkösd ünnepétől kezdve szokás kiszolgáltatni a római katolikus egyházban.

Az ünnepről május hónapot pünkösd havának is nevezik.

Népszokásai:

A magyar kultúrában több szokás kötődik a pünkösdhöz. Több elemük a kereszténység előtti időkbe nyúlik vissza. Visszavezethető a római floráliákra, amelyek olyan tavaszt köszöntő ünnepi alkalmak voltak, amikor Flora istennőt, a növényvilág és a virágok istennőjét köszöntötték. Az istennő görög nevén Khlóris, azaz Zöldellő, Viruló.

A teltvirágú pünkösdvirág a kerti bazsarózsa egyik természetett fajtája

A májusfa:

A magyar nyelvterület nagy részén hagyományosan a május elsejére virradó éjszaka állították májusfát. Másik jeles alkalma pünkösd volt. A május elsején állított fákat sokfelé pünkösdkor bontották le.

A májusfa, a zöld ág a természet megújulásának a szimbóluma, és legtöbb esetben az udvarlási szándék bizonyítéka, szerelmi ajándék is. A májusfát csoportba szerveződve állították a legények a lányoknak, akiknek ez nagy megtiszteltetés volt. Magas, sudár fák voltak erre alkalmasak, melyeket a kerítésoszlophoz rögzítettek éjjel vagy kora hajnalban. Színes szalagokkal, étellel-italal is díszítették. Általában az udvarló legény vezetésével állították, de egyes területeken a legények a rokon lányoknak is állították fát.

Gyakran a közösségeknek is volt egy közös fájuk, aminek a kidöntését ünnepély, és táncmulatság kísérte.

Pünkösdi király:

A középkor óta ismert szokás, ekkor ügyességi versenyen (tuskócipelés, karikába dobás) kiválasztották a megfelelő legényt, aki később a többieket vezethette, továbbá a pünkösdi király minden lakodalomba, mulatságra, ünnepségre hivatalos volt, a kocsmákban ingyen ihatott, a fogyasztását a közösség fizette ki később. Ez a tisztség egy hétig, de akár egy évig is tartott. Gyakran ez alkalomból avatták fel a legényeket, akik ezen túl udvarolhattak, kocsmázhattak.

Tavaszköszöntés:

Már kora hajnalban az ablakokba, vagy a ház kerítéslécei közé tűznek zöld ágakat, virágokat (bodzát, pünkösdirózsát, jázmint) azért, nehogy belecsapjon a házba a villám. Néhol a lányos házakra tettek ki zöld ágakat.

Pünkösdi királynéjárás:

Eredetileg négy (később több) nagyobb leány körbevitt a faluban egy ötödiket. Ő a legkisebb, a legszebb. Énekelnek, és jókívánságokat ismétlgetnek. Megálltak az udvarokon, majd a pünkösdi királyné feje fölé kendőt feszítettek ki, vagy letakarták őt fátyollal. Énekeltek, közben körbejárták a királynét, a végén pedig felemelték, s termékenységvarázsló mondókákat mondtak. Az énekek és a mondókák végén ajándékot kaptak. A Dunántúlon jellemző termékenységvarázslással összekötött szokás később adománygyűjtéssel párosult.

Pünkösödés

Ekkor pünkösdi király és királyné párost a kíséretével jelenítették meg, de volt, ahol lakodalmi menetet menyasszonnyal és vőlegénnyel. A szokás hasonló a pünkösdi királynéjáráshoz, de ez elsősorban adománygyűjtésre szolgált. A gyerekek, vagy fiatalok csapata énekelve, táncolva végigjárta a falut, s adományt gyűjtött.

Pünkösöd időpontjai:

-2018. május 20.

-2019. június 9.

-2020. május 31.

Forrás: <https://hu.wikipedia.org/wiki/Pünkösöd>
Csige Anna, 6.b

Május 25: a Nemzetközi Törülközőnap

2001 májusában, 49 éves korában halt meg Douglas Adams science fiction író, a Galaxis Útikalauz stopposoknak c. ötkötetes ciklus szerzője. Az ő emlékére ezen a napon a rajongói és tisztelői egész nap egy törülközőt visznek magukkal bármerre is járjanak az Univerzumban.

Hogy miért pont törülköző?! A Galaxis Útikalauz stopposoknak c. könyvben nagy szerepet kap ez a tárgy. Ford Prefect a Föld megsemmisülése előtt figyelmezteti barátját, Arthur Dentet, hogy mielőtt lelépnének az űrbe, mindenképp keressen egy törülközőt, és azt vigye magával. Ez a legfontosabb dolog, amit magával kell vinnie, más nem is lényeges...

Tehát ezen a napon a rajongók és tisztelők mindenhol a törülközőjükkel mennek, amiről így ír a Galaxis útikalauz stopposoknak „ötrészes trilógia”:

„Törülköző: A lehető leghasznosabb dolog, amit csak magával vihet a csillagközi stoppos. Egyrészt komoly gyakorlati értéke van: beletakarózhatunk, hogy meleghez jussunk, míg átugrandozunk a Jaglan-Béta hideg holdjain; heverhetünk rajta, míg a Santagrinus-V ragyogó, márványhomokos tengerpartjain szívjuk a sűrű tengeri levegőt; felvitorlázhatjuk vele minutajunkat, míg lefelé sodródunk a lassú, lomha Moth folyón; takarózhatunk vele, miközben Kakrafoon sivatagainak vörös csillagai ragyognak ránk; megnedvesíthetjük és fegyverként használhatjuk kézitusában; fejünkre tekerhetjük, hogy távol tartsuk a mérges gőzöket, vagy hogy elkerüljük a Traal bolygó Mohó Poloskapattintó Fenevadjának pillantását (észvesztően ostoba állat, azt hiszi, ha te nem látod őt, ő sem lát téged – annyi esze van, mint egy cipőtálpnak, de nagyon-nagyon mohó); veszély esetén vészjelzéseket adhatunk vele, és természetesen beletörülközhetünk, ha még elég tiszta hozzá.”

Szerintem is nagyon hasznos lehet egy törülköző, hogyha ilyen vad tájakra merészkedünk, mint például Santagrinus-V... Remélem, hogy idén is sokan lesznek a főtéren a törülközőnap alkalmából!

Források: <https://hu.wikipedia.org/wiki/T%C3%B6r%C3%B6lk%C3%B6z%C5%91nap>
<https://moly.hu/esemenyek/torolkozozonap-2017-debrecen>

A MADARAK ÉS FÁK NAPJA: MÁJUS 10.

Mióta ünnepeljük a madarakat?

Megszervezésének közvetlen előzménye a hasznos madarak védelme érdekében 1902-ben kötött párizsi egyezmény, mely után Chernel István ornitológus még ebben az évben megszervezte az első madarak és fák napját.

Az ünnep hivatalossá Herman Ottó közreműködésével vált 1906-ban, amikor gróf Apponyi Albert vallás- és közoktatásügyi miniszter rendeletben írta elő a Madarak és Fák Napja megszervezését minden iskola számára. Így az esemény iskolai keretek közé az Apponyi Albert vallási- és közoktatásügyi miniszter által 26.120/1906 számon kiadott rendelet által került, melynek értelmében, az elemi népiskolákban minden év májusában vagy júniusában kellett “természetvédő” és “erkölcsnemesítő” szellemben méltatni a Madarak és Fák Napját.

Azóta is ez a legszélesebb körben megtartott madárünnep Magyarországon, amihez az MME kiemelt rendezvénye.

A Madarak és Fák Napja egy több mint száz éves hagyomány Magyarországon, melyet minden év május 10-én ünneplünk.

Mi a célja?

A hagyomány célja, hogy felhívja a társadalom, különösen az ifjúság figyelmét az őket körülvevő élővilágra és a természetvédelem fontosságára.

Miért ünnepeljük a fákat is?

Nem véletlen, hogy a madarak mellett a fák is egyre nagyobb hangsúlyt kapnak ezen a jeles napon. A fák lassítják az éghajlatváltozást, és számos „szolgáltatással” védik a biológiai sokféleséget, egészségünket, jóllétünket. Az árnyékot adó és levegőt párásító fák jelentősen enyhítik a forró nyarakat, a városokban az ún. hősziget-hatást.

Fatestvér és testvérei...

A madarak és fák napján 2016-ban a Népligetben ültet fát a jövő nemzedékek szószólója, Szabó Marcel, aki ezen a napon országgyűlési határozat megalkotását kezdeményezi a Fatestvér programról.

Az országos faültetési programot tavaly, a 45. Föld napján indította útjára a „zöld” ombudsman, fölelevenítve a gyermekek születését faültetéssel megörökítő magyar hagyományt („születésfa”, „sorsfa”). A program jelmondata, hogy minden magyar kisgyermek születésekor ültessünk egy őshonos fát. Ily módon évente 90 ezer facsemetével lehetne gazdagítani a zöldterületeket az országban.

Források a Madarak és fák napjáról:

1. Erdei programok <http://erdeiprogramok.hu/esemenyek/madarak-es-fak-napja/2018-05-10/>
2. Wikipédia https://hu.wikipedia.org/wiki/Madarak_%C3%A9s_f%C3%A1k_napja
3. Magyar madártani és Természetvédelmi Egyesület <http://www.mme.hu/madarak-es-fak-napja-orszagos-verseny-2018>
4. A Föld Napja Alapítvány <http://fna.hu/hir/madarakesfak>

A történelem verseny

2018. április 9-én rendezték meg iskolánkban az intézményi történelmi csapatverseny döntőjét. A legjobb 6 csapat mérte össze tudását, akik a Kossuth Lajos Általános Iskolából és az Arany János Általános Iskolából érkeztek. Szórakoztató és játékos feladatok követték egymást.

Az iskola legjobb csapata, a Farkasfalka 2. helyezett lett.

A csapat tagjai: Deák Máté, Bereczki Ádám, és Kovács Dávid 6.b osztályos tanulók.

A verseny témája az Árpád-ház volt, ehhez kapcsolódóan a csapatoknak több mint 10 feladatot kellett megoldaniuk közel 2 óra alatt.

Nekem nagyon tetszett a verseny. Ha máskor is lesz rá lehetőség, hogy részt rajta, ott leszek.

Látogatás az NI-ban

Mit jelent az NI rövidítés?

A mérés- és irányítás automatizálás területén piacvezető NI (National Instruments Corporation) 2001-ben hozta létre első tengerentúli gyártóbázisát Debrecenben. A National Instruments Kelet-Európán belül elsőként Lengyelországban képviseltette magát közvetlenül, azóta pedig további 6 országban van jelen. Az elektronikai eszközök gyártására koncentráló NI Hungary Kft. mára már több mint 1000 embert foglalkoztat 13 különböző területen. A hardvergyártás mellett helyet kapnak Európát, Ázsiát és Amerikát kiszolgáló központjaik is, mint az IT, a jog, a pénzügy és a Service Center. A gyártást szakképzett mérnökök támogatják, Kutatás-Fejlesztés mérnökségi csoport működésével pedig igazi tudásközponttá nőtte ki magát az NI Magyarország keleti részén.

Milyen cég az National Instruments?

Sikerük zálogának a tehetséges munkavállalókat, és azt a fiatalos, lendületes, innovatív légkört tekintik, amelyben kollégáik dolgoznak a mindennapok során.

A látogatás:

Az NI Hungary Kft. előzetes egyeztetés alapján lehetőséget biztosít látogató csoportok számára arra, hogy gyárlátogatás keretében betekintést nyerjenek a vállalat mindennapjaiba. A látogatás során a gyártásban használt technológia, valamint a kapcsolódó folyamatok és logisztika mellett bemutatják az NI szervezeti kultúráját is, így a program műszaki háttérrel nem rendelkező érdeklődők számára is tartogat érdekességeket. A kifejezetten műszaki érdeklődésű csoportok szakmai mélységeiben is megismerhetik a technológiát.

Életem a tánc...

Kovács Dávid vagyok, 6.b osztályos tanuló. Immáron 7 éve társastáncolok a Valcer Táncstúdióban. Eleinte több lánnyal léptem parkettre, de már 5 éve egy táncpartnerem van, az unokatestvérem, Kiss Beatrix. Ő az iskolánk 6.d osztályába jár. Már három éve versenytáncolunk. Aki versenyző lesz, az E osztályban kezdi, aztán 100 pont megszerzése után, amit a versenyeken elért helyezések után jár, fel lehet kerülni magasabb osztályba. Mi már túl vagyunk az E, D, C osztályokon, és most B osztályos táncosok vagyunk standard és latin táncokból is.

-Vajon milyen táncokat adunk elő? – kérdezhetnétek.
Standard: angol keringő, bécsi keringő, tangó, slowfox, quickstep.
Latin: samba, cha-cha-cha, rumba, paso doble, jive.
Ezek közül az én kedvencem a samba.

Nagyon sokat edzünk, sokszor hetente 9-10 órát is, de megéri, mert már nagyon sok helyre hívtak bennünket szerepelni. Az iskolai rendezvényeken is szép számmal vettünk már részt: több tánciskolás záróvizsgán, Kossuth bálon, idén a Kossuth Gálán és a közel jövőben a Tehetségnapon láthatnak bennünket az érdeklődők. Rengeteg versenyen bizonyítottunk már, sok kupánk és érmünk van. Ezek közül a legkedvesebb számomra a Kelet–Magyarországi Bajnoki cím, és ugyanitt a Latin III. helyezés. Az életem a tánc, a csapat, mely, mondhatni, a második családom!

Kovács Dávid 6.b

Interjú Tran Dávid 5.d osztályos tanulóval

- Először is szeretnék gratulálni Neked, amiért sikerült megnyerned a Zrínyi Ilona országos matematikaverseny döntőjét! Mikor szeretted meg a matematikát?

- Matekozni kétévesen kezdtem el, amikor Apukám kombinatorikai feladatokat adott nekem, amelyekben nem kellett nagyon számolni, csak a logika kellett hozzá. Az első versenyem akkor volt, amikor másodikos lettem, ez a Zrínyi volt. Azon eléggé jó eredményt értem el, 101 pontot a 125-ből. Harmadikban is bejutottam a Zrínyi országos versenyébe, negyedikben viszont nem sikerült jól a verseny. Ötödik osztályban nemcsak bejutottam, hanem sikerül megnyerni a Zrínyi Ilona matematikaversenyt.

- A matematika mellett mi érdekel még?

- Nagyon szeretek sakkozni, országos szinten is ott vagyok az élvonalban. Ping-pongozni is járok, régebben versenyszerűen jártam, de azóta már abbahagytam a versenyzést. Ifjúsági versenyeken azért időnként elindulok.

- Ki a sakkedződ?

- Sakkban Kántor Sanyi bácsi kezdett el velem foglalkozni 6 évesen. Ez úgy történt, hogy Apukámmal ők kollégák az egyetemen és Apukám megkérdezte Sanyi bácsitól, hogy edzene-e engem. Ő azt válaszolta, hogy sose edzett gyerekeket, inkább felnőttekkel sakkozott, így inkább nem vállalna el. Egy hét után mégis szólt Apukámnak, hogy mégis hozzon el hozzá három alkalommal, megnézné, mit tudok. El is mentem hozzá három alkalommal 1,5 órára. Végül azt mondta, jól tudok sakkozni, elvállal engem. Utána négy évig ő tanított, meg néha most is sakkoztatunk. Már inkább én vagyok a jobb, ezért új edzőm lett, akit Deák Sándornak hívnak. Ő nyár óta edz engem.

- Milyen eredményeid vannak?

- 2007/2008-ban 5. lettem a korosztályos országos versenyen. Egyszer nyertem egy rapidot is, ami azt jelenti, hogy csak 20-20 percünk van, mert egyébként egy partiban 1,5 óránk van. Most elindultam a Tavaszi fesztiválon is, ami egy nagyon nagy verseny. Ez a kb. második legnagyobb verseny, amit Magyarországon megrendeznek. A legnagyobb a Magyar Bajnokság. Itt nem korcsoport van, hanem élőpont, ami egy meghatározó elem: minél több van, annál erősebb vagy elvileg, de gyakorlatilag a partiban dől el, ki az erősebb. Én a 40. lettem, ami jobb lett, mint a kiinduló helyzetem, a vártnál jobban sikerült.

- Ezen kívül van időd még valamire?

- Szoktam apukámmal úszni vagy teniszezni is, de sok minden nem fér bele. Tévét nézni nem nagyon szoktam, most nem is jó a tévénk...

- Szoktál olvasni?

- Igen, sokat olvasok. A Harry Potter minden részét olvastam, már másodikban megvolt minden része. Még Nógrádi Gábor könyveit is elolvastam mindet, ami megvan nekünk otthon. Rejtő Jenő Pizkos Fred a kapitány című könyvéből is olvastam három történetet.

- Sakkal vagy matematikával kapcsolatos könyveket olvasol?

- Igen, matematikából inkább versenyfeladatokat oldok meg. Sakkban is van, amiket olvasgatok.

- Van kedvenc sakkozód?

- Sajnos már meghalt, de van egy Mihails Tals nevű sakkozó, akinek nagyon szeretem a játékát. (Mihails Tāls szovjet-lelt sakkozó, nagymester, a sakk nyolcadik világbajnoka, nyolcszoros sakkolimpiai bajnok, hatszoros Európa-bajnok, hatszoros szovjet bajnok, kétszeres lett bajnok.) Ő szeret mindent beáldozni, mindent felrakni azért, hogy nyerjen. Nagyon jó sakkozó volt. Természetesen nem volt mindig korrekt az áldozata, nem mindig lépett jókat, de az ellenfél nem tudta megverni.

- Gép ellen szoktál sakkozni?

- A géppel inkább elemzek, a partik előtt megnézem, miket léptem, mik voltak a jó lépések.

- Vannak testvéreid?

- Van három bátyám, mindegyiket megtanította apukám sakkozni, de nem annyira jó sakkozók. A legkisebb 22 éves, ő Robi, a középső testvérem Balázs, ő 26 éves, a legnagyobb, Dani pedig 28 éves.

- Jó lehet a legkisebbnek lenni...

- Igen, de sajnos már elköltöztek otthonról, bár azért haza szoktak jönni rendszeresen. A legidősebb ügyvéd lett, a középső közgázon végzett az Agráron, a legkisebb még tanul, jogász lesz. z el némi törzsszöveget

- Hogyan tetszik a felső tagozat?

- Jobb, mint az alsó. Matek tagozatos vagyok, az osztályfőnököm és a matematika tanárom Mezőné Sivadó Andrea.

- Szoktál zenét hallgatni?

- Szeretem a zenét, a pop zenét főleg, meg az István a királyt, amit nem nehéz megszeretni, mert a testvérem állandóan azt hallgatja... Az egyik testvérem a Bartók Rádiót hallgatja, a másik a pop zenét, a harmadik közösen mindet.

- Barátokra mennyi időd van?

- Csak a suliban van rájuk időm, vagy ritkán a születésnapomon, vagy ha másnak van születésnapja és el tudok menni, akkor találkozunk.

- Van háziállatod?

- Régebben volt egy kutyánk, de megszökött. Volt egy macskánk is, de az elpusztult. Volt egy másik macskánk is, de elvitte a busz, nem elütötte, hanem elvitte. Kiment az utcára a macska, jött a busz, és szólt egy ember sofőrnek, hogy álljon meg, mert a macskát fel akarja venni, a sofőr meg is állt, és a buszt elvitte a macskát. Nagyon emberkedvelő volt, nem félt és elment vele...

- Mivel szeretnél foglalkozni nagykorodban?

- Lehet, hogy én is jogász leszek, de még nem biztos...

- Milyen terveid vannak a matematikával?

- Szeretnék a Nemzetközi Magyar Matematikaversenyen jobb eredményt elérni, mint a 11. hely.

- Vannak a nyárra terveid?

- Lesz Zalakaroson egy sakkverseny. Most hétvégén is megyek Budapestre, sakkversenyre, ahol élőpontokat szeretnék gyűjteni.

- Sok sikert kívánok Neked a matematikához és a sakkhöz is!

- Köszönöm szépen!

A 4D-s moziélmény

A 4DX™ a 4D mozis technológiát ötvözi az egész estés hollywoodi filmekkel. A 4DX™ a világ legfejlettebb filmszínházi technológiája a legmodernebb 3-DOF (szabadságfok) mozgó ülésekkel, amelyeket összehangolnak a környezeti hatásokkal. Minden egyes film a részletesen megkoreografált levegő-, víz-, illat-, mozgás-, vibrációs és egyéb hatásokkal a hagyományos moziterem audiovizuális ingereit messze felülmúlva hat a nézőkre, akik teljesen elmélyülhetnek és az akció részeseivé válhatnak.

A debreceni Cinema Cityben az első 4D-s film a Tomb Raider volt, amit március 15-től vetítettek. A 4D-s technológia segítségével a nézők jobban át tudják élni a filmet, valamint emellett különlegesebb és izgalmasabb is, mint egy átlagos 2D-s film.

Az első 4D-s moziélményem 2017 nyarán volt Budapesten, ahol a Több mint testőr című filmet néztem meg. Számomra nagyon szokatlan és egyben nagyszerű is volt az, hogy a székek dőlöngéltek előre-hátra, vizet fröcsköltek az arcunkba, ha a film jelenete tó vagy víz közelében játszódott és a víz éppen felcsapódott, vagy ha lövöldöztek a lábunknál és a vállunknál valami levegő szerűség süvített el. Ha legközelebb itt, Debrecenben lesz olyan film, amit vetítenek 4D-ben és érdekel, mindenképpen elmegyek rá.

Könyvajánló: Leiner Laura-Ég veled

Megjelenés dátuma: 2017. december 6.

Története: Újvári Hanna a tinik megszokott életét élte egészen egy évvel ezelőttig, egy családi tragédia azonban mindent megváltoztatott. Most apukájával kettesben tölti a hétköznapokat, és rég nem a korosztályának átlagos problémái foglalkoztatják. Miután átveszi a tizenegyedikes bizonyítványát, az évváró után váratlan felkérést kap az igazgatótól: részt vehet egy iskolai versenyen, ahol kiváló matekosként főleg a logikai feladatok megoldásában számítanak rá. Hanna környezete ragaszkodik hozzá, hogy elmenjen a megmérettetésre, így a Szirtes Gimnázium négyfős csapata elindul az Iskolák Országos Versenyére. Az Ég veled az Iskolák versenye trilógia első része.

Most az www.aranykonyv.hu-n szavazni is tudtok az Ég veledre és a Bexi sorozat Egyszer című könyvére. Segítsetek neki ismét nyerni!

Oscar-díj 2018: A víz érintése

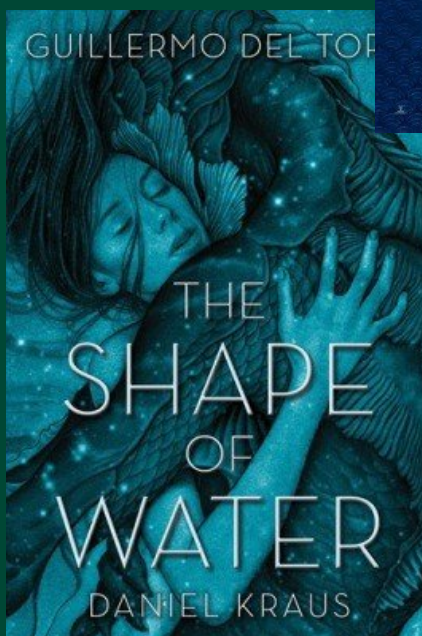

A filmet 2018-ban tizenhárom kategóriában jelölték Oscarra, amelyből elnyert 4 díjat: a legjobb rendező, a legjobb film, a legjobb eredeti filmzene és a legjobb látványtervezés díjait.

A víz érintése (eredeti cím: The Shape of Water), egy 2017-ben bemutatott amerikai romantikus fantasy film. Rendezője Guillermo del Toro. Főszerepben: Sally Hawkins, Michael Shannon, Richard Jenkins és Octavia Spencer.

A produkciót a Velencei Nemzetközi Filmfesztiválon mutatták be először, ahol elnyerte a fesztivál nagydíját, az Arany Oroszlánt.

A film kritikája: A film 92%-os minősítést kapott 337 értékelés alapján a Rotten Tomatoeson. A víz érintését a filmkritikusok del Toro eddigi legjobb filmjének találták, néhányan azonban úgy érezték, a film üzenete nehézkesen jön át, és csak egy remake-je a Szépség és a Szörnyetegnek vagy a King Kongnak. A Rolling Stone magazin dicsérte Sally Hawkins színjátékát. A film továbbá több jelentős kritikalap legjobb tízes listájába került (2017), mint a Los Angeles Times, a Hollywood Reporter, a Rolling Stone vagy Roger Ebert honlapja. Jó szórakozást a filmhez!

Források:

A filmről: Wikipédia

https://hu.wikipedia.org/wiki/A_v%C3%ADz_%C3%A9rint%C3%A9se
képek: <https://www.filmtekercs.hu/tarca/oscar-2018-oscar-elott>

<https://www.lira.hu/hu/konyv/szepirodalom/sci-fi-fantasy-krimi/a-viz-erintese>

<http://cornandsoda.com/tim-burton-koszoni-jol-van-viz-erintese-kritika/>

Receipt

Tejfölös babapiskóta

Hozzávalók:

- 20dkg babapiskóta
- 2 nagy pohár tejföl
- 8 evőkanál porcukor
- 4 csomag vaníliás cukor
- bármilyen gyümölcs, vagy csokireszelék

Elkészítés:

1. A babapiskótát a jénai tál aljára tesszük (általában 3-4 tál szükséges, a méretüktől függően).

2. A tejfölt a porcukrot és a vaníliás cukrot összekeverjük.

3. A cukros tejfölt a babapiskóta tetejére öntjük.

4. A tetejére gyümölcsöt vagy csokidarabokat teszünk.

Ezután hűtőbe rakjuk kb. 3-4 órára, hogy a babapiskóta megszívja magát. A hűtőből kivéve azonnal tálalható. Jó étvágyat!

Készítette: Vágó Rebeka 9.B

Impresszum

Szerkesztők: Ágoston Dóra
Pórszász János Pál

Felelős szerkesztők: Dr. Kiss Gabriella
Debreczeni Lajos
Dr. Matolcsy Kálmán

Készült a Debreceni Egyetem Kossuth Lajos Gyakorló Gimnáziumában
és Általános Iskolájában

- Issuu: [Acta de Kossuth](#)
- Facebook: [Acta D. E. Kossuth](#)
- Blog: actadekossuth.blogspot.com
- Email: actadekossuth@gmail.com